

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.-, polletno
Din 16.-, četrtletno Din 9.-, ino-
zemstvo Din 64.-
Poštno-čekovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Cene inserptom: cela stran
Din 2000.-, polstrani Din 1000.-
četrt strani Din 500.-, 1/4 strani
Din 250.-, 1/16 strani Din 125.-
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Zdravljenje svetovne bolczni.

Bolan človek hrepeni po ozdravljenju. Narava se trudi, da izloči iz sebe vse bolezenske kaki in snovi. Če lastna moč ne zadostuje več, se pokliče na pomoc zdravnik, da bolnika preiše ter predpiše sredstva zoper bolezen. In ako eden zdravnik ne zadostuje, se jih zbere več, da na skupnem posvetu presejjo stanje bolnikovo ter sklenejo čim učinkovitejši način zdravljenja.

V Londonu so se sestali zdravniki.

V Londonu sedaj zboruje zbor zdravnikov. Svoje vrste zdravniki so. Niso izštudirani medicinci, marveč so državniki, politiki, gospodarski in finančni strokovnjaki. Bolnik je človeštvo, porazdeljeno na razne narode in države. Bolezen je gospodarska kriza, ki tlači vse narode, velike in majhne, ki pritiska na vse države, agrarne in industrijske. V pondeljek, 12. junija, so se zbrali iz vseh delov sveta, da se posvetujejo med seboj, kako bi se dala gospodarska kriza če ne odstraniti, pa vsaj omiliti.

Predpriprave za največjo svetovno konferenco.

To je že druga gospodarska svetovna konferenca po svetovni vojni. Prva je bila spomladi 1922. Ni imela zaželjenega uspeha, ker ni mogla izgledati velikih gospodarskih, odnosno trgovskih nasprotstev, ki so se že takrat pojavila med posameznimi državami. Ker so se potem razmere slabšale od leta do leta, je Anglija, ki ni izgubila zaupanja v mednarodno vzajemnost, sprožila misel nove svetovne gospodarske konference. Na konferenci v Lozani (v Švici) je bil lansko leto sprejet ta-le angleški predlog: »Vlade naj se povabijo k konferenci, da sklenejo potrebne naredbe in dolojlo sredstva za odstranitev gospodarskih in finančnih težav, katere so povzročile ter vzdržujejo krizo, ki na njej trpi svet.« Zveza narodov se je zavzela za ta angleški predlog ter sestavila posebno komisijo, ki se je sestala 20. januarja 1933, da sestavi delovni program konference ter izvrši vse potrebne priprave. Ko so bile te izvršene, se je zbrala v Londonu konferenca, ki je največja mednarodna konferenca od Dunajskega kongresa, kateri je zboroval 1. 1815 po porazu francoskega cesárja Napoleona Velikega.

Dolgovno vprašanje.

V Londonu so navzoči zastopniki 66 držav, ki so prišli iz vseh delov sveta; ni nobene važnejše države, ki bi ne bila

zastopana na londonski konferenci. Naloge, ki jih ima konferenca rešiti, so velike in težavne. Gre predvsem za vprašanje mednarodnih dolgov, s katerimi je v ozski zvezi vprašanje vojne odškodnine, ki jo mora plačati Nemčija. Ako Zedinjene države Severne Amerike ne popustijo v svoji zahtevi, da jim Evropa mora plačati dolbove, najete za časa svetovne vojne, bo Nemčija moral dalje plačevati vojno odškodnino. Zedinjene države pa kažejo v tem vprašanju neko trdovratno nepopustljivost.

Valutno vprašanje.

Brez rešitve dolgovnega vprašanja je otežkočena rešitev valutnega vprašanja. Zadnji dve leti so države z malimi izjemami opustile zlato valuto, katero še najbolj branijo Francija, Švica in Hollandska. Vprašanje državnih valut je najbolj pereče med vsemi, brez njegove rešitve ni mislit poživitve meddržavnega trgovskega prometa. To vprašanje ni nerešljivo, ako prevladuje pri finančno močnejših državah dobra volja. Na londonski konferenci je angleški finančni minister Chamberlain dobro poudaril, da je treba doseči takojšen sporazum glede valut, da se napravi konec sedanjemu nihanju vrednosti denarja. Potrebno je omejiti rabo zlata, ki služi za

knitje bankovcev, in pripraviti države, ki razpolagajo z velikimi zlatimi rezervami, do tega, da dovolijo predujeme drugim državam. Vsaka trajna in resnična obnova gospodarstva je odvisna od razširjenja kreditov (posojil).

Ali največja ugodnost ali prednost v trgovskem prometu.

Na trgovsko-političnem področju mora londonska konferenca rešiti težko vprašanje trgovskega prometa med državami, ki je sedaj z raznimi ovirami zelo omejen. Poderite carinske zidove, ki so sedaj zgrajeni med posameznimi državami! To geslo poudarja na konferenci zlasti Amerika, z njom tudi Anglija. Doseči se vsaj mora carinsko premirje. Za manjše obdonavske države, med katere tudi spada naša država, stoji v tem oziru v ospredju vprašanje največjih ugodnosti ali pa prednostnih carin. Za določilo največjih ugodnosti (v trgovskem prometu med državami) se zavzemajo države z velikim gospodarskim področjem, kakor Zedinjene države, Anglija, Francija in Nemčija. Toda gospodarske stiske, ki na njih trpijo države Srednje in Vzhodne Evrope, nujno zahtevajo, da se tem državam dodo koncesije v obliki prednosti. Da drugi podlagi kot na podlagi prednosti se agrarnim državam ne more pomagati. Londonska konferenca ne bo, vsaj takšno je naše upanje, odklonila sistema prednostnih carin.

Iz Avstrije. Hitlerjevci so v zadnjem času v Gradcu, na Dunaju in po Tirolskem zelo nasilni. Na dnevnom redu so nemiri, metanje bomb in atentati na odlične osebnosti. V Avstriji ne bo poprej miru, dokler ne bo Hitlerjeva stranka razpuščena in zatrta kljub ugovoru iz Nemčije s silo. — Zvezni kancler dr. Dollfuss se je mudil minuli teden v Londonu in Parizu. Njegov obisk je veljal najetju avstrijskega posojila, katerega je razpisala Zveza narodov in sta-

lišču Anglije in Francije z ozirom na položaj Avstrije, ki nastopa proti hitlerjanstvu in odklanja vsako ožjo zvezo z Berlinom.

Slabo odplačevanje vojnih dolgov. Od 13 držav, ki bi morale 15. junija plačati Združenim državam zapadli del vojnih dolgov, jih je plačalo samo sedem. Plaćale pa niso: Francija, Belgija, Poljska, Estonska, Madjarska, Litva, Romunija in Jugoslavija. Delno so izpolnile svoje obveznosti: Velika Britanija, Italija, Latvija in Turčija. Edino Finska je plačala celotni znesek. Združene države so dobile le 8% onega zneska, ki so ga pričakovali 15. tega meseca.

Hitlerjanci proti katolicizmu. Hitlerjanci se na vso moč trudijo, da bi izrinili katolicizem iz javnega življenja. Značilno je, da so v katoliških pokra-

jinah, zlasti na Bavarskem postavljeni na odločilna mesta sami protestantje. Bavarski prosvetni minister Schemm je protestant. Nedavno je napisal v narodno-socialističnem listu »Völkischer Beobachter« članek, v katerem pravi: »Veselim se, da sem protestant. Pojem Luther je vprav skladen z bistvom narodnega socializma.« Protestant, in to

V vsako hišo — Svetlo pismo!

Sv. pismo je knjiga božja! Ni je knjige, ki bi jo smeli primerjati s Sv. pismom. Pa če moraš katero knjigo imeti doma in jo prebirati, je to gotovo Sv. pismo.

Letos je 1900 let, kar se je godilo vse to, o čemer nam poročajo sv. evangeliji in Dejanje apostolov. Če kedaj, potem naj si v tem svetem letu vsaka hiša oskrbi Sv. pismo, vsaj evangelijske in Dejanje apostolov.

V teh težkih časih pomanjkanja denarja smo sklenili omogočiti vsaki družini nakup Sv. pisma. Zato smo nastavili sledete cene:

Novi zakon (obseg knjige 541 strani) stane broširan Din 6—, polplatno vezan Din 8— in celoplatno vezan Din 15—.

Pri teh cenah se plača papir in knigovezniško delo. Vse prestavljanje in tiskanje pa je zastonj. Po teh cenah pa prodajamo le sedanje zaloge in knjige ne bomo ponatisnili. Zato opozarjam vse, ki si hočejo pravočasno oskrbeti Sv. pismo, da si naročijo čimprej. Za poštino je priračunati še 2 Din za komad in potem lahko pošljejo v znak.

Tiskarna sv. Cirila, Maribor.

Škofje so vsi po rodu Azijci. Iz tega se vidi stremljenje Svetne stolice, da dobijo misijoni duhovnike in škofe, ki so istega rodu kakor narod, med katerim delujejo. Novi škofje so: 1. G. Allipety, po rodu Indijec, določen za pomožnega škofa v Verapolu. Na ozemlju te škofije živi 1,871.000 duš, med katerimi je 105.000 katoličanov. Ti so potomci tistih kristjanov, ki jim je prinesel evangelij sv. apostol Tomaž. 2. G. Tong iz Anama, ki je država v Vzhodni Indiji pod francoskim pokroviteljstvom. Njegova škofija obsega pol milijona ljudi, od teh je ena petina katoliška. 3. G. Li, Kitajec. Imenovan je za apostolskega vikarja v Jahovu. Njegovih vernikov je samo 7 tisoč med 1 milijonom prebivalstva. 4. G. Tsej, Kitajec. Določen je za apostolskega vikarja v Jungnemu ter ima 40.000 vernikov, ki prebivajo med 2 milijonom prebivalcev. 5. G. Fan, Kitajec. On je apostolski vikar 30.000 katoličanov med 800.000 prebivalcev. S temi novimi škofi se je število škofov-domačinov povečalo, tako da je sedaj 20% katoličanov v misijonih pod upravo domačih škofov, 60% duhovnikov pa je iste narodnosti, kakor njihovi verniki.

Verske šole. Guverner ameriške države Oklahoma je imel nedavno govor pred 600 vodilnimi osebami iz vseh panog javnega življenja. V tem govoru se je jako zavzemal za verske šole. Rekel je: »Moramo imeti verske šole. Vera je podlaga narodnega veličja. Vera je vrljubezni do domovine, poštenosti, hravnosti. Zgodovina spričuje, da narod brez vere ne more obstati, ter potrjuje, da je brezbožnost najgloblji vzrok propada kakšnega velikega naroda. Ne bi se nam bilo treba dati sedanje svetovne krize, če bi bili bolj verni. Če bi imeli samo državne brezverske šole, bi naše ljudstvo zapadlo brezboštvo, ki iz njega ni rešitve.« Pomenljive besede, ki veljajo ne samo za državo Oklahoma, marveč za vsako državo.

Tudi gluhonemi — brezbožni. V sovjetski Rusiji širijo brezboštvo po vseh šolah in zavodih. V februarju leta 1933 so se tudi lotili gluhonemih nesrečnežev. Boljševiki ne morejo mirno gledati, da imajo ti nesrečni otroci svojo tolažbo v veri. Vzeti jim hočejo tudi to poslednjo tolažbo. Zato so v letošnjem februarju poslali v zavod za gluhoneme 18 brezbožnih učiteljev. Njihova naloga je, da napolnijo z duhom brezboštva te uboge otroke, pa tudi njihove starše in nastavljence v omenjenem zavodu. V to svrhu prirejajo posebne poučne tečaje. Na razpolago so jim črne deske z napisimi za gluhoneme in podobe protiverske in brezbožne vsebine. Boljševike vodi satansko sovraštvo zoper Boga in vero.

jako zaveden protestant je finančni minister Siebert. Župan mesta Münchenana domačin, marveč je iz Braunschweiga ter je tudi protestant. Državni namestnik general pl. Epp je sicer katoličan, nima pa, kakor je sam izjavil, v ničemer besede. Na Bavarskem in tudi v drugih krajih Južne Nemčije se vrši na zdravnike velik pritisik, da bi iz bolnišnic odstranili katoliške redovnice ter jih nadomestili z narodno-socialističnimi bolničarkami. V katoliških šolah, ki jih vodijo katoliške redovniške osebe, so za nekatere predmete nameščene laične učne moči katoliškega prepričanja. Na zahtevo narodno-socialistične šolske upravne oblasti so te osebe, ki so bile odločno katoliškega prepričanja, morale zapustiti šole, mesto njih pa so dobili službe ljudje narodno-socialistične stranke. Kar se tiče političnih strank, je bavarski notranji minister nedavno zapretil, da bo razpustil katoliško bavarsko ljudsko stranko. V Münchenu je bilo za čas od 8. do 13. junija napovedano veliko zborovanje društev katoliških rokodelskih pomočnikov. Najeti so bili posebni vlaki za München ter že tudi kupljenih 100.000 voznih kart. Najavljen je bil prihod 30 tisoč katoliških pomočnikov iz raznih delov Nemčije. Dne 2. junija pa je politična policija to zborovanje prepovedala, čeprav nima organizacija katoliških pomočnikov s politiko nobene zveze. Na posredovanje vplivnih političnih osebnosti je bavarska vlada dovolila zborovanje pod nekaterimi pogoji. Ker pa so katoliški pomočniki nosili neko rjavo uniformo, ki je baje slična narodno-socialistični, so jih Hitlerjevcia začeli napadati. Ker se je bilo dati večjih nemirov in napadov, je vodstvo celotne prireditve, da bi preprečilo večjo nesrečo, končalo vso prireditve. Tako je odpadla pontifikalna sv. maša münchenskega nadškofa kardinala dr. Faulhaberja in slavnostno zborovanje. Tako gre katoličanom v fašistični državi.

Katoliške mladenke pri sv. Očetu. Zadnjo nedeljo meseca maja je papež Pij XI. progglasil za blaženo Katarino

Labouré, usmiljeno sestro sv. Vincenca Pavelskega. Najnovejša blažena je znana osobito radi tega, ker je imela 27. novembra 1830 znano prikazan Marije Breznadežne, ki je dala povod za kovanje čudodelne Marijine svetinjice. V juniju lanskega leta smo obhajali stoletnico, odkar so bile izdelane prve takšne svetinjice (v juniju 1832). Ker se je obljuba Marijina, da bo tisti, ki nosi z zaupanjem to svetinjico, deležen posebnih milosti, uresničevala v obliki raznih duhovnih in telesnih dobrin posameznim ljudem, se je svetinjica kmalu povsem svetu razširila. Tekom 10 let je bilo po svetu razposlanih kakšnih 80 milijonov komadov teh svetinjic. Tista pa, ki je dala povod za kovanje teh svetinjic, je kot skromna usmiljena sestra živila in delovala ter umrla na starega leta dan 1876. O prilikti njene proglašitve blaženim se je v Rimu zbralok okoli 4000 deklet »Hčerk Matere božje čudodelne svetinjice«. Prišle so iz Italije, Francije, Anglije, Španije, iz otoka Madagaskar, iz Kitajske, iz Srednje in Južne Amerike, iz Čehoslovaške in Jugoslavije. Vse te romarke je predstavila sv. Očetu vrhovna poglavica reda usmiljenih sester č. mati Le Brun. Sveti Oče je pohvalil njihovo versko vnemo ter požrtvovalno delovanje po zapovedi ljubezni do bližnjega ter jim kot zveznim hčerkam Marijinim priporočal posnemanje Marijinih kreposti.

Pet novih škofov za Azijo. V nedeljo, 11. junija, je papež Pij XI. posvetil v veličastni cerkvi sv. Petra v Rimu pet novih škofov, ki bodo škofovali v Aziji.

Smrtna nesreča otroka. Na Telovo je utonil v betonski in z vodo napolnjeni jami v Mariboru na Teznu 5 letni Lozej Punčuh.

Tribuna za gledalce se je zrušila na Telovo popoldne na dirkališču na Tez-

nem pri Mariboru ob priliki motorne dirke. Lažje poškodovanih je bilo več oseb.

Od strele ubit. Dne 14. junija se je mudil v Mariboru po opravkih 27letni Franc Nunčič iz Jazbine pri Šmarju Jelšah s svojim svakom. Pripeljala sta se na kolesih in sta se vračala po opravljenem poslu proti domu predpoldne, ko je divjala nad Mariborom nevihta. Na Teznu je dohitel Lolesarja dež in sta

se vozila hitreje. Strela je udarila v Nunčiča, ga ubila na mestu, svaka pa je pritisk vrgel po tleh in vstal je brez poškodb.

Kar tri strele v hrbet. Na železniškem prelazu v Studencih pri Mariboru v Ciril-Metodovi ulici so našli ponoči v mlački krvi in nezavestnega 41 letnega godbenika »Dravek« Leona Maljceva. Na povratku iz Peker proti domu so bili nanj oddani iz zasede trije strelki. Kroglo so zadele žrtev od zadaj v hrbet in mu celo ranile pljuča.

Kroglo v desno nogo. V Žabljeku pri Mariboru so napadli fantje 22 letnega posestniškega sina Karla Bevca. Ko so ga premaličili s koli, ga je eden ustrelil od zadaj v desno nogo.

Uboj pred sediščem. Svojčas smo že poročali, kako je ustrelil letos 18. aprila v Št. Jerneju na Kozjaku 27 letni Anton Valant Antonijo Ribič. Omenjeni je bil pri Ribičevih najemnik sobice in koščeka zemlje, kar bi naj bil odslužil z delom. Letos aprila je hotel Ribičeve zapustiti, pa je bil na dolgu še 10 delovnih dni, za kar mu je Ribičeva zaplenila hlače. Zaplemba je Valanta tako razljutila, da je ustrelil Ribičovo iz puške in bil od mariborskega senata 14. junija obsojen na osem let robije.

Zopet hud požar. V sredo ponoči, dne 7. junija, ob 11. uri je nastal pri posestniku Jožefu Napastu v Račah ogenj, ki je v trenutku zajel vse gospodarsko poslopje in ga popolnoma uničil. Z njim vred je zgorelo vse gospodarsko orodje, vozovi in stroji. Škoda je le delno krita z zavarovalnino in trpi prizadeti tem hujšo škodo. Marljinemu in pridnemu gospodarju je bil ogenj podtaknjen.

Ugotovljena cesnosta utopljenca. Že zadnjič smo poročali, da je naplavila Drava pri Ptiju neznanega, mlajšega utopljenca, katerega so pokopali v Rogoznici. V tem slučaju gre za 26 letnega zidarja Ivana Poliča od Sv. Barbare v Slov. goricah. Utonil je v Dravi, ko je plaval za čolnom, ki se je bil odpel. Počojni je bil sicer plavač, a je le omagal v prehudo deročem toku.

Neznan utopljenec je potegnil pri postaji Sv. Lovrenc na Pohorju iz Drave Brodar Bobič. Truplo je bilo napol razpadlo.

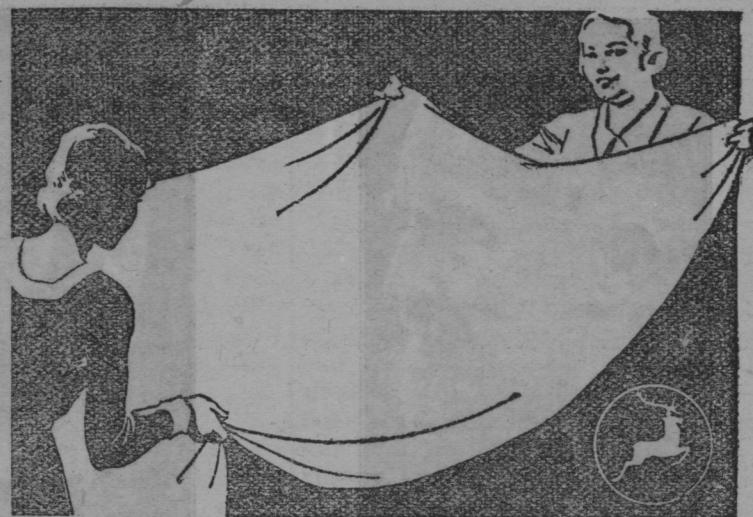
Obsojen požigalec. Mariborski senat je obsodil 16. jun. na 4 letno robijo radi požiga 33 letnega Franca Žnidariča iz Sp. Korene pri Sv. Barbari v Slov. goricah. Omenjeni je podtaknil ogenj posestniku Jožefu Štoberju, ker ga ta ni maral za zeta. Dne 16. marca je pogorelo Štoberjevim gospodarsko poslopje in stiskalnica v vrednosti 11.000 Din.

Hiša pogorela. V Hošnici pri Laporju je pogorela do tal hiša posestnika Strmščka. Pri gašenju se je domača gospodinja tako opekla, da so jo prepeljali v mariborsko bolnico.

Z opeko krit Ogorevc je pogorel pri Konjicah. Kozolec je bil poln sena, suhe detelje in ga je tokrat upepelil požar že v tretje.

Otrok zadeł v tepežu. Pri Sv. Jerneju pri Konjicah je v pretepu oddal nekdo strel, ki je po nesreči zadel 7 letno Avgusto Hojnikovo v trebuh. Dekletce so oddali v mariborsko bolnico.

Strela ubila mater širil otročičev. Na Kamenščaku pri Ljutomeru je 14.

Kdor ga pozna, mu ostane zvest!

Že od nekdaj pomaga Schichtovo terpentinovo milo gospodinji temeljito prati in vzdrževati v hiši red in čistoto.

Torej: Pazite prav posebno na izvirni ovoj in na varnostno znamko „JELEN“. Potem se Vam ni batiti ponarejenih mil.

SCHICHTovo TERPENTINOVO MILO

PRILJUBLJENI JUGOSLOVANSKI IZDELKI

junija ubila strela pri pripravljanju večerje pri Karbovih mlado gospodinjo in mater štirih nepreskrbljenih otrok.

Usodepoln udar strele. Dne 14. junija dopoldne je udarila strela med neurjem v hišo Janeza Petroviča, posestnika na Mestnem vrhu nad Ptujem. Požar je z neugnano naglico zajel tudi še gospodarsko poslopje. Komaj in komaj so rešili živino, a vendar sta zgorela eno telo in ena svinja. Gasilci niso mogli pomagati radi pomanjkanja vode. Škoda znaša 50.000 Din, zavarovalnina le 5000 Din.

Na goro, na goro Sv. Urške pri Slovenjgradcu! Dne 28. junija (na Vidovan) in na praznik sv. Petra in Pavla bo v cerkvi sv. Uršule služba božja. Vsi, ki lani ta dan niso našli vsega, bodo letos prav zadovoljni. Zato le pridite!

Ustrelil se je iz vojaške puške v Gaberju pri Celju kolarski mojster Vladimir Cajhen.

Plast zemlje mu je zlomila hrbtenico. Na dvorišču malega posestnika Ribiča na Krasni gori v občini Tolsti vrh pri Vojniku so kopali vodnjak. Težka plast zemlje se je vsula na 20 letnega domačega sina Franca in mu zlomila hrbtenico. Težko poškodovanega so prepeljali v celjsko bolnico.

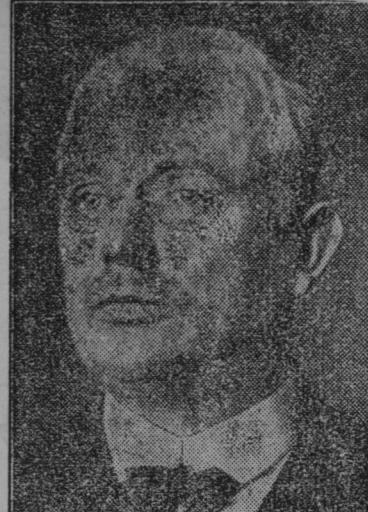
Neznán starec pod vlakom. Blizu Jevnice pri Litiji je nočni vlak popolnoma razmesaril truplo neznanega, grbastega starca, katerega so videli, da je hodil

že nekaj dni poprej po Jevnici in krog Kresnic. Najbrž je gnalo 70 do 80 letnega človeka v obupno dejanje pomanjkanje.

Uboj ali nesreča. Kmetje iz Svetinj pri Dobrniču na Dolenjskem so našli nezavestnega 32 letnega kmeta Feliksa iz Podlipa, občina Ajdovec. Feliks je umrl po prepeljavi v novomeško bolnico, ne da bi bil izpovedal, ali je ponesečil, ali pa ga je kdo poškodoval.

Po hiši je uničil ogenj mizarskemu mojstru in posestniku Francu Pogačniku v Stari Loki pri Škofji Loki. Hude opeklne je dobil sostanovalec stari Šmid, ki se je zbudil iz nočnega spanja, ko je bil že zajet od plamenov.

Uboj. Janez Kocjan, posestnik v Zagradu na Dolenjskem, je kopal v vinogradu I. Ruparja v Starih vinah. Zvečer se je vračal domov v družbi Pavla Markelca in Janeza Dulca. Razšli so se na križpoti in Kocjan je nadaljeval sam pot. Omenjena dvojica še ni bila od Kocjana 30 korakov proč, ko čujeta lomastanje in udarce. Možakarja sta se naglo vrnila in našla Kocjana že vsega ranjenega po glavi in telesu. Odnesla sta ga na njegov dom, kjer je izdahnil po par urah. Pred smrtjo je še izpovedal, da sta ga obdelala s kramponom dva moška, katerih v temi ni prepoznal. Kocjan zapušča ženo in pet nedorašlih otrok.

Dva atentata v Avstriji. Dne 11. junija je bilo cddanih v Innsbrucku na voditelja tirolskega »Heimwehra« dr. Steidla (levo) več strelov, od katerih ga je zadel eden v roko. V Kirchendorfu pri Brucku ni uspel napad na štajerskega deželnega glavarja dr. Rintelena (desno).

Ostrešje in strop je uničil požar na Črnučah na Kranjskem posestniku Poldobniku, po domače Šubeljnu. Mlad gospodar je pred kratkim popravil poslopje, ki je že pogorelo enkrat pred 25 leti.

Gospodarsko poslopje je upepelil ogenj 13. junija ob treh zjutraj posestniku Alojziju Zupančiču v Velikem Gabru pri Št. Vidu na Kranjskem. Ogenj je zanetil neki tujec, ki je iskal nočišče.

Tovarna v plamenih. Dne 16. junija je izbruhnil ogenj v tovarni motovoza in v vrvarni v Grosupljem na Kranjskem. Gorelo je poslopje, v katerem je terilnica, čistilnica in klopčičarna. Požar je nastal v čistilnici pod stropom in ga je najbrž zanetila strela. Razen stavbe, ki je bila pred kratkim pokrita z novo opeko, je zgorelo precej prediva, lanu, konoplje, uničenih je devet strojev, motorji in gonilni jermenji. Tovarna je last Ljubljanske Kreditne banke in cenijo škodo na pol milijona Din.

Usodepoln udar strele. Dne 12. junija popoldne so okopavali v Zilji pri Črnomlju na polju koruzo: oče, mati in 19 letna hčerka. Med nenadno nevihto je urezalo v družino. Oče in mati sta obležala pri priči mrtva, hčerko je udar strele samo omamil.

Državna realna gimnazija v Ptiju bo letos izjemoma zaključila šolsko leto dne 24. junija mesto 28. — Sprejemni izpit za prvi razred bo dne 26., po potrebi 27. junija 1933. Priglasiti se je treba za ta izpit od 21. do 24. junija s prošnjo, kolkovanjo s 5 Din. Prošnji je priložiti izkaz o dovršenem četrtem razredu osnovne šole brez slabe ocene in rojstni list, po katerem sme priglašenec dovršiti v tem letu 10 do 18 let.

Zavod za dijakinje raznih šol. Zavod šolskih pester v Mariboru naznanja, da bo imel v novem šolskem letu v svojem zavodu posebne oddelke za dijakinje raznih šol ter jim nudil poleg popolne oskrbe tudi pomoč pri študiju in nemško, oziroma francosko konverzacijo. Otvoril bo tudi 5-mesečni ali celolétni težaj za pouk v nemškem jeziku.

Ako kupiš v prodajalni Ivan Trpin, manufakturana trgovina v Mariboru, Vetrinjska ulica 15, dobiš koledar »Slovenskega gospodarja« zastonj.

STERU svila v 200 krasnih desenih meter Din 15.—. Samo dokler traja zaloga. Stermecki — Celje.

gleški častnik, ki je bil s 25 letom povisan v čin polkovnika in vselej so mu bila zaupana in poverjena z najvišjih mest najtežavnejša naročila. Predvsem beležijo na njegov račun upor arabskih plemen proti turški vladi v Palestini in radi tega so zgubile že med svetovno vojno Nemčija, Avstrija ter Turčija vsak vpliv na Svetu deželo.

Posrečenje poverjene mu naloge je obalo mladega oficirja z najbolj blestečo slavo v domovini in mu je zasiguralo še nadaljnja tajna poslanstva.

Kmalu po prevratu dobimo obersta v srednjeeazijskem Afganistanu, kjer mu je uspelo, da je nahujskal tamošnje robove proti lastni vladi in predvsem pa proti Rusom. Kljub temu so morali Angleži Afganistan po kratki zasedbi zopet izpraznit in ga prepustiti domačinom.

Tudi po Egiptu je strašilo ime angleškega obersta Lawrenceja v zvezi s skrivnostnimi ter v temo zavitim aferami, kojih cilj je bil: domačine pobuniti proti vladi in na ta način utrditi zaščitno stališče Anglije.

Indija je videla tekom zadnjih let večkrat zagonetnega polkovnika in on je razpihal tamošnje verske boje, katere obračajo in izrabljajo Angleži v svoje koristi.

Doma na Angleškem krožijo o oberstu najbolj različne vesti. Nekateri trdijo, da je bil leta 1918. v Palestini ustreljen od Nemcev in angleško vojno ministrstvo se samo poslužuje njegovega slavnega imena. Zopet drugi so mnenja, da oberst Lawrence še živi, vrši pridno svojo službo, ali pa je že vpokojen in uživa na zasluzenih favorikah počitek, medtem ko drugi v njegovem imenu doprinašajo na slavo Anglije slavne in južne čine. Ni baš malenkostno število onih, ki živijo v trdnem prepričanju, da se resnično proslavlja oberst Lawrence sam, izvrši sam vsako poverjeno mu nalogu in je eno najbolj važnih ter znamenitih orodij spretne angleške politike.

*

Skrivnostni polkovnik.

Amerikanski časopis iz indijske prestolice iz Bombaya je raznesel v svet vest, da je poslala angleška vlada obersta Lawrence, ki je znan izza svetovne vojne, med Indijce, da bi sejal med tamošnjimi verskimi ločinami preprič in bi na ta način onemogočil gibanje indijskih nacionalistov. Londonska vlada je izročila polkovniku znatna denarna sredstva, da bi lahko izpeljal uspešno težavno in dokaj opasno nalogu.

Težko je dognati, koliko da je na zgoraj omenjeni časnikarski vesti istine. Značilno je dejstvo, da se prikaže na Angleškem vsikdar tam, kjer se pojavljajo izredne politične težkoče, osebnost obersta Lawrenceja.

Nikdo ne zna, kdo da je polkovnik Lawrence in kako da zgleda. Vejo le, da je bil med vojno izredno zmožen an-

Angleška zakonca Mollison sta nameravala leteti iz Londona v Njujork. Letalo je ponesrečilo pri dviganju v zrak na londonskem letališču.

Franjo Tanjšek, Št. Andraž pri Velenju.

Odhajajo, prihajajo.

Da naše ljudstvo v predvojni dobi, ko je bila narodna stiska na višku, ko so Nemci hoteli zaslužniti celo južno Štajersko, ni klonilo, je predvsem zasluga naših voditeljev. Ti so razgibali slovensko mladino, da se je organizirala v raznih društvi ter se je pod okriljem društvenih zastav odločno postavila nasproti nemškemu navalu ter ga zažežila, da ni poplavljal naše lepe zemlje. O živahnu delu mladine iz predvojne dobe nas najbolj prepričajo takratni letniki mladinskih in drugih listov, ki so polni tozadevnih poročil iz raznih krajev. Naši duhovni voditelji so prvi zgrabili za delo ter stopili na čelo neustrašene slovenske kmečke mladine, s katero so pogumno premagali vse ovrte. Pod njihovim vodstvom so se pozneje naši kmečki mladeniči usposobili, da so lahko prevzeli vodstvo naših organizacij v svoje roke. In baš ti so mnogo storili za povzdigo narodne zavesti; organizirali so nešteto poučnih tečajev in mladinskih shodov, ki so se vršili leto za letom ter tako vzbujali med narodom zavest skupnosti in vztrajnosti. Tako je naša mladina dosegla osamosvojitev od tujstva in končno narodno in državno svobodo.

Ko si ti naši voditelji in društveni delavci izbirajo svoj nadaljnji življenski poklic, ko odlagajo vodstvo naših organizacij ter odhajajo od nas, da prevzamejo nove dolžnosti, prihajajo na njihova mesta zopet mladi fantje, polni neugnane, sveže sile in mladostne moći. Oni so duša vsega našega prosvetnega gibanja in kakor preje, se tudi pod njihovim vodstvom rada zbira mladina. Saj je mlad človek tisti, ki se ne boji nobene zapreke, ki se ne ustraši no-

benih še tako hučih nasprotstev in težav ter gre krepko in pogumno po začrtani poti naprej, dokler ne doseže svojega cilja.

Ko starejši odhajajo ter mlajši prejemajo vodstvo in dolžnosti od njih, se bomo še vedno radi ravnali po njihovih nasvetih. Kajti starejši so ter bolj izkušeni, saj so skoro vsa mladenička leta delovali v društvi. Oni pa nam bodo tudi še nadalje radi šli na roko in nam pomagali bodisi dejansko ali z nasveti, da bo delo v naših organizacijah še bolj živahno in veselo ter da bo obrodilo obilen sad.

Vurberg. Vurberška prosvetno zavedna mladina se zopet zbira ob ognjišču katoliškega prosvetnega društva, katerega je oblast vpostavila

24. aprila. Zato bodo na praznik sv. Petra in Pavla, pokazali društveni igralci spet svoje zmožnosti v izvirni trodejanki »Pri kapelici«, ki je polna kmečkega življenja. Ker ta igra ni predolga, bo še za nadomestek za vse tiste, ki se radi smejo, ena šaljiva burka »Krčmar pri zvittem rogu«. Vstopnice pa, katerih cena je običajna, se ne bodo več delile pred dvorano, ampak v sobi stare šole.

Može in fantje, člani cerkvenih organizacij iz sednih okrajev Maribor levi in desni breg, Slov. Esterca, Ptuj in Ormož, v nedeljo, dne 25. junija vsi k Materi božji na Ptujsko goro, kamor priredi romanje škofov, odbor K. A. v Mariboru. Poglejte še enkrat spored, ki je bil objavljen v zadnji številki »Slov. Gospodarja«. Naj nikogar ne moti morebitno slabo vreme. Mati božja Vas kliče! Pridite, da ji potožimo svoje težave in gorje, da ji razodenemo svoje

Strašna eksplozija 30 velikih tankov za surovo olje se je pripetila 2. jun. v bližini zdravilišča Long Beach v Kaliforniji. Nesreča je zahtevala 30 mrtvih in 14 težko ranjenih.

Morske pse bodo iztrebili.

Iz Londona prihaja vest, da so se vrnili letos novofundlandski loveci na morske pse v domača pristanišča z izredno velikim plenom. Loveci s parnika »Ungava« se ponašajo, da so pobili letos dne 11. aprila 15.000 morskih psov. 14 lovcev z ladje »Imogene« se je zadovoljilo istega dne s plenom 11.498 komadov. Slednji parnik se je vrnil v St. Johns v Novi Fundlandiji s 56 tisoč kožami od morskih psov. Lansko leto je bil plen novofundlandskih lovecev na morske pse 48.000 kož, letos pa 160.000. Tudi obžalovanja vredni morski psi so postali

Pavel Keller:

„Skrivnostni studentec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Njene uštice je izpreletela grenka bolečina. »Da,« je rekla, »pet ali šestkrat mi je poljubil roko, ko je prišel in odšel. In sedaj odhajam, ti pa mi ne smeš poljubiti roke.«

»Ostani, Ema, ostani! Tega ne strpim!«

»Česa ne strpiš?«

»Tega — tega žalovanja za drugim.«

Molčala je nekaj časa, nato pa je rekla:

»Povedala ti bom nekaj verzov, ki so sicer zelo otožni, pa vendar zelo resnični:«

Srce človekovo, ponosno,
kaj šepetajo ti ciprese?

Stojimo prav na ozkem robu,
in komaj, da srce je v grobu,
spomin nanj veter že odnese.

Tega srca ne pozabim, ne letos, ne pozneje nikoli; svojih oči ne bom obračala od njegovega

24. nadaljevanje.

groba, kakor je bil prosil v pesmi, s katero se je poslovil od mene. Če tega ne razumeš, če tega nočeš, ne morem postati tvoja žena.«

Odšla je, on pa je ostal v gluhi bolečini in osramočen.

Drugič zopet ji je rekel:

»Ema, sedaj morava premisliti vse in dognati, predno postaneva mož in žena. Toliko bistvenih stvari se je izpremenilo v najinem življenju. Ti si sedaj bogata; jaz pa sem reven kakor prej. Kako naj se to vjema?«

»Težko bo, res,« je tiho rekla. »Ti ničesar nočeš sprejeti od mene.«

»Ne.«

»Že zato ne, ker imam vse od drugega, za komer nosim to žalno obleko?«

»Da! Glej, Ema, ti me smatraš za malenkostnega, malomeščansko mislečega človeka, za ne-spametnega. Toda star sem sedemindvajset let. Ali je človek s temi leti brez ljubosumja, brez strasti, čisto umirjen že in pameten? Nemški

težnje in potrebe. Zavedni, katoliški fantje in možje, odzovite se v žilu nebeske Matere!

Gornja Sv. Kungota. Dne 2. julija ponovi katoliško prosvetno društvo krasno zgodovinsko sedemdejansko igro »Cvetina Borograjska« v Prosvetnem domu ob treh popoldne. Poglejte si to igro, sosedje Svečinčani, Spodnji Kungotčani, za majhen denar toliko duhovnega užitka!

Frankolevo. Tukajšnja mladina priredi dne 25. junija igro »Veriga« ob treh popoldne. Pravljudno vabimo prijatelje naše mladine na našo prireditev.

Marijanski tabor v Ljutomeru.

Fantje in možje iz dekanije Ljutomer, Velika Nedelja in iz bližnjega Prekmurja — 2. julija, god Marijinega obiskovanja, je naš praznik, dan naše verske manifestacije. Vsi na noge! Na predvečer zažgite kresove na vrhovih: Št. Jurij, Mala Nedelja, Sv. Tomaž, Jeruzalem. Zmenite se med seboj o prihodu v Ljutomer. Fantje na kolesa! Tudi peše se daleč pride v zlatem jutru. Do pol osmih bodite v Ljutomeru pri Katoliškem domu. Čaka vas pušljec: list bršljana z rdečo rožo, znamenje tabora. Ob osmih sv. maša v cerkvi. Po prihodu vlaka iz Mariboru in Ormoža (8.15) tiha sv. maša. Ob devetih začetek zborovanja v dvojni ali na travniku za domom, kakor bo vreme. Fantje, to je dan naše verske manifestacije. Rabimo novih moči za procvit katoliškega gibanja. Zato naj nobenega ne manjka. Pokoncu glave — ljutomerski fantje vas z veseljem pričakuje!

Zavodnje. Tukajšnje Sadjarsko društvo predi ob prilikri svečnosti farnega patrona na Petrovo dne 29. junija, po cerkvenem opravilu gledališko predstavo »Babilon«, burka v 5. dejanjih, potem pa streljanje koštruna. Ker je čistti dobiček obojne prireditve namenjen za nabavo sadjarskega orodja, se priporoča Sadjarsko društvo za obilno udeležbo!

pesnik Friderik Hebbel je rekel: »Stvari so, katerih noben mož ne premaga.«

Rahlo se mu je nasmehnila.

»V njegovi drami »Magdalena« so zapisane te besede. Ali me imas za Magdaleno?«

Skočil je s stola in jo pograbil za roke.

»Ti si bila vedno svetnica.«

Molčala sta nekaj časa. Nato je izpregovoril:

»O tvoji čistosti sem tako prepričan kakor o sončni luči. Vem pa, da ne nosis te žalne obleke samo za dobrotnikom, ki ti je zapustil denar, za človekom, ki te je rešil velike stiske, samo iz hvaležnosti, temveč da je pri tem še nekaj globljega, duševnega.«

»Res! V tem se ne motiš. Nisem podedovala po njem le denarja in premoženja, ampak tudi dragoceno razodetje, duševno volilo velike cene. V rokah imam sedaj vse, kar je napisal, vse tiskano in kar je ostalo v rokopisu. Bilo je kraljestvo lepote, ki je živel v njej. Zato sem mu postavila spomenik v svojem srcu, in pred ta spomenik bom vedno polagala vence in nihče mi

ne bo mogel zabraniti tega.«

Sedel je tiho, nato je vstal.

»Prosim, pojdiva v park. Tukaj je zelo soporno.«

Sla sta počasi pod starimi drevesi. Začel je:

»Ema, nekaj važnega te moram vprašati in od tvojega odgovora bo odvisno vse. Če bi sedaj še živel — oni drugi — in tudi jaz bi živel, katerega izmed naju bi vzela?«

Nasmehnila se je.

»Zelo mlad si še, res, Karel! Seveda bi vzela tebe! To je bila že izza mlada moja želja.«

Vzdihnil je.

»Toda okrog mene ni takega kraljestva lepote.«

Odgovorila mu je prijazno:

»Ne, kraljestvo okrog tebe je zdravniška veda. In to kraljestvo je tudi prečudno lepo. Tvoji podložniki so tisti, ki si jih rešil bolečin, ki si jih iztrgal smrti, živi ljudje, ne podobe iz sanj.«

Ves srečen jo je hotel objeti. Ona pa ga je odrinila.

časa možu hrbet. Ko se je ozrla, je zapazila, kako se je mož počasi dvigal s stola, na katerem je sedel in se je opotekel proti postelji. Predno mu je utegnila priskočiti na pomoč, se je zgrudil na tla. Vsa preplašena je planila gospa k možu in je zapazila, da mu tiči do ročaja v prsih malajski nož, kateremu pravijo na Javi »kris«.

Na klice bankirke so se zbrali v usodenosti sobi potniki in služinčad. Zabudenega so skušali rešiti, a je živel jedva še par minut. Edini uspeh rešilnih poskusov je bil, da je zaboden še enkrat odprl oči in izrekel s komaj slišnim glasom besede: »Sam sem kriv...« Prvotno je vse mislilo, da je hotel označiti umirajoči milijonar z zgorajnimi besedami, da umre kot samomorilec. Poizvedovanja holandske policije pa so znatno omajala verjetnost samomora. Predvsem so ugotovili, da ni imel Amerikanec nikoli pri sebi noža, ki mu je tičal v prsih. Tudi gospa Fell ni mogla pojasniti izvora morilnega orodja.

Fell je nadalje živel v najugodnejših prilikah in je razpolagal z največjim premoženjem. Bil je vnuk slavnega večkratnega milijonarja Antona Dreksela iz Čikage, po katerem je bil vse podeden. Johna Fella so priševali k najbolj znamenitim ameriškim osebnostim. Posedal je bančne palače v Njujorku in Filadelfiji. Bil je lastnik pariške banke in ravno zadnje mesece je izvršil par zelo dobitčanosnih trgovskih poslov.

Umrjeni zapušča dvoje otrok.

Vsi dosedanji poskusi, da bi oblasti odkrile ozadje umora, so se izjavili. Žaloigra, ki se je odigrala v sobi najbolj razkošnega hotela na Javi, bo najbrž sploh ostala uganka, kakor se to često dogaja na bolj skrivnostnem Daljnem vzhodu.

Ali si že obnovil naročnino?

žrtev gospodarske krize. Cena kožuhom od morskih psov je močno padla, radi tega se skušajo lovci odškodovati z večjimi množinami. Ako se bo nadaljeval omenjeni lov po letosnjem vzgledu, bodo morskega psa v severnih morjih ravno tako iztrebili, kakor so kita.

Vlemic, ki rešuje križanke.

V stanovanju vile v mestu Los Angeles v Združenih državah se je ukvarjala Amalija Galka s svojo sestro z rešitvijo posebno zamotoane križanke. Ko sta se deklici zaman trudili, da bi bili izpolnili še nekatera prazna mesta, sta odožili v poznih urah konečno re-

Pedgorje. Silen veter je vlekel v pondeljek, dne 12. junija pri Sv. Duhu. Ves čas si moral imeti klobuk v roki, da ti ga ni odneslo. Ni čuda, da je v vrtincu odneslo Jožefo Perše, po domače Hovnikovo, in jo postavilo na varno v Ravnah pri Šoštanju. Tam jo sedaj čuva dobrski, krščanski mož Anton Hrastnik, po domače Epih. Hodil je okoli, da bi našel sebi družico, svojim otročcem, ki so tako zgodaj izgubili mater, drugo mater. In prav je zadel! Saj je Hovnikova Pepa bila vzgojena v pravem krščanskem duhu, ki bo znala ta duh vlivati tudi v otroke. Bila je članica tukajšnje Marijine družbe. Njene sestre so jo spremljale k olтарju in zanje darovale sv. obhajilo. Po sv. maši so se podali gostje na nevestin dom, da tam pokrepčani nadaljujejo dolgo pot čez hribe v prijazne Ravne. Težko je bilo slovo od domače hiše, težko slovo od ljube matere. Pa se bo gotovo kmalu privadila novemu domu in mati, ki je še krepka in korajzna, bo večkrat obiskala svoje hčere, ki so raztresene po vseh delih sveta, da vidi, kako gospodinjijo in izpolnjujejo njene nauke.

Trbočanje. Par dni pred Binkoštmi je pogorela stanovanjska hiša posestniku Antonu Korat, po domače Vidlnu. Ogenj je nastal v dimniku. Streha je bila stara, zato se je kmalu sesedla med zidovi in pokopala pod seboj vse shranjeno žito. Pač pa so mu sosedje oteli gospodarska poslopja. Dober sosed je šel zanj pobirat po župniški žito, ker ima pogorelec več nedoraslih otrok. V zahvalo je naročil peto sv. mašo za darovalce. Ker je bil nekoliko zavarovan in ima nekaj lesa, si bo s pomočjo sosedov postavil novo domačijo. — Zdaj pa eno veselo. Na binkoštni pondeljek sta obhajala zlato poroko Jakob in Frančiška Ošlovnik. Svatje so bili vsi mnogoštevilni sosedje. Zlatoporočenca sta spoštovana od vseh in se nista nikdar prepričala s sosedji. Ker sta revna, so sosedje zbrali precej denarja in jima priredili pojedino, da sta bila bolj vesela. — Isti dan je sklenil iz iste hiše domači sin Adolf Doler zakonsko zvezo; nevesto si je izbral na Pernicah. Ker je imel tudi on dosti svatov, je bila cerkev v Trbonjah napol-

njeni z obojnimi svati. Oba ženina sta iz dobrih krščanskih družin.

Sv. Areh na Pohorju. Vsako nedeljo in ob mnogih drugih prilikah se zbere pri nas velika množica ljudi. Pridejo izletniki, šole, celi zavodi sem gor, da se pozivijo s svežim planinskim zrakom, na se navzijejo krasnega razgleda po zelenem Štajerskem in da vsaj par trenutkov v mesecu, morda v letu, preživijo v pristnem veselju. Tukaj jih ne muči skrb za življenje, saj se povzpnejo nad višino vsakdanjega življenja. Tod mnogi zavidajo Pohorcem idilično planinsko življenje. 13. junija pa se je, kakor vsako leto, zbrala množica pobožnih romarjev pri Sv. Arehu. Prišli so ni z Dravskega polja, iz Dravske doline in od drugod, in prinesli polno srce vročih prošenj k svojemu zavetniku. Spremljali sta jih godbi iz Šmartnega in iz Hoč. Po opravljenem cerkvenem opravilu je bilo vrvenje v Ruški koči, odkoder so se počasi pomikale skupine proti Pohorskemu domu. Tu jih je zalotil močan dež in vsi so se morali umakniti v dom. Ko se je pa zvedrilo, so vsi zadovoljni in vedri odšli, vsak na svoj dom.

Limbuš pri Mariboru. Dne 3. junija 1933 je po dolgotrajni bolezni v visoki starosti 90 let v svoji hiši v Mariboru, Gosposka ulica 33, boguvdano izdihnila svojo blago dušo Amalija Šantel, zasebnica in posestnica v Mariboru ter v Hrastju pri Limbušu. Rajna je bila zelo radodarna in velika dobrotnica vsakomur, kdor je pri njej prosil podpore in pomoči. Darovala je tudi 1000 Din za nove zvonove limbuške cerkve. Nad 50 let je oskrbovala svoje lepo posestvo in vinograd v Hrastju ter bila pri vseh sosedih priljubljena in zelo spoštovana. Zanimivo iz njenega življenja je, da je bila vse svoje dolgo življenje popolna abstinentinja, kar je piscu teh vrstic s ponosom sama povedovala. Pokopana je bila 5. junija na Pobrežju pri Mariboru. Blagi pokojnici in veliki dobrotnici revežev naj bo dobri Bog obilen plačnik. Naj počiva v miru!

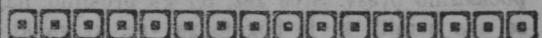
Hetinja vas. Dela v ribniku sredi vasi napredujejo. V kratkem bo vse obrežje betonirano in urejeno. Istočasno bo povečan vaški vrt na jugovzhodni strani ribnika.

Sv. Marijeta na Dravskem polju. Nadloga fazanov. V naših gozdovih, zlasti ob obronkih, se je zaredilo mnogo fazanov, ki uničujejo korozo in krompir. Mlado koruzno kal izpulijo

Šiviljč

dobite modne liste v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila, Koroška cesta 5, Aleksandrova cesta 6 in Kralja Petra trg stev. 4.

iz zemlje, da pridejo do zrna. S tem uničijo cele njive, ki se nahajajo v bližini gozda. Krompir pa izbrskajo in ga jedo. Vendar ga mnogo puste še nedotaknjene na solncu, da se v kratkem popolnoma pokvari. Če ne bo zakupnik lova v tem oziru napravil kmalu reda, bodo kmetje, ki tam povsod tripljo škodo, prisiljeni uporabiti skrajno sredstvo: puško. Pri poravnavaх nikjer ne pride do zaključka v korist kmetu, njegove potrežljivosti bo pa tu kmalu konec.

Rače. Na Križevo, 25. maja, je umrla radi zastrupljenja krvi 22 letna Micika Biedefeld. Dolgo čas je iskala pomoči v mariborski bolnici, vendar ji zdravniki niso mogli zamoriti smrtne kali. V nedeljo, 11. junija pa je Vsemogočni poklical predse tudi njeno 19 letno sestro Reziko. Ta jebolehalo na kostnem revmatizmu, iskala zdravja pri poljčanskem zdravniku in v mariborski bolnici, pa tudi tukaj je niso mogli rešiti. V nedeljo je po obedu legla hkratkemu počitku, pa ni slutila, da jo bo Vsemogočni rešil trpljenja. V nedeljo ob 2. uri po poldne je v miru zatisnila oči za vedno. — Rezika! Rešena si zemskega trpljenja. Prav srečna si zdaj. Nas pa, ki rioramo poleg bolezni in trpljenja čutiti še hudobijo in hinavščino zlobnega sveta, nikdar ne pozabi! — Bodijima zemljica lahko, staršem pa izrekamo globoka sočutje.

Vurberg. Na binkoštno nedeljo, dne 4. julija je tihom skromno, brez vsake zunanje slovesnosti praznoval preč. g. svetnik in vurberški župnik Alojzij Kokelj 65 letni rojstni dan. Vurberški mladeniči so preč. g. župniku za 65 letnico rojstva poklonili lep šopek duhovnega cvetja, namreč štirideset sv. obhajil so darovali v ta namen, da bi Vsemogočni čuval našega

štev uganke na drugi dan, in sta se podali k počitku. Drugo jutro pri zajtrku sta videli, da je križanka razvobiljana. Vlomilec, ki je obiskal v oni noči vilu, je moral biti strasten ugankar, ker je rešil križanko. Kot nagrada za rešitev si je prilastil na mizi ležečo denarnico z 32 dolarji.

Napoleonova kamela.

Kamelo, katera je nosila Napoleon med njegovim egiptovskim vojnim pohodom, je vzel pozneje cesar seboj v Pariz in jo je podaril tamošnjemu vrtu za vzdrževanje divjih zveri. Ko je žival poginila, so jo nagačili in postavili v muzej. Častilci velikega Napoleona gradijo na otoku

»Ne, tako dolgo ne, dokler nosim to obleko! To leto je rajnkega.«

Žalosten je korakal poleg nje.

»Torej se bom le poročil z vdovo — z vdovo po duši!«

Nato pa se je zbral.

»Govoriva o realnih stvareh. Razumela boš, da ne morem živeti od tvojega denarja. Ne le radi tega, ker je dediščina po drugem! Od tvojega denarja bi ne hotel živeti tudi, če bi ga imela po očetu, ali če bi ga zadela s srečko. Tega bi ne mogel! Ženo naj redi mož, ne narobe.«

»Zakonci naj žive od skupnega premoženja,« je rekla.

»Ne,« se je srdil, »za koga drugega to velja, za naju ne. Ti si bogata, jaz pa revež. To se ne vjema. Ne, ne, Ema, imovino morava ločiti! S težkim srcem moram privoliti, da živiš od svojega. Jaz pa bom z materjo živel od tega, kar si bom sam pridobil. Na pomoč pa mi prihaja svetel žarek. Že dolgo časa vem, da imamo Colnarji v studencu, ki vre na našem vrtu, dragocen za-

klad. Dal sem že pred leti napraviti prvo analizo. Dragocena voda, v kateri so imenitne stavine in velika radioaktivna moč. Šele sedaj sem dal zopet napraviti novo analizo. Strokovnjaki so se čudili, vpraševali so me, kje je ta studenec. Jaz pa sem jim zamolčal. Toda kaj ti bo zaklad, če ga ne znaš izkoristiti? Kaj pomaga človeku, če najde v žgoči puščavi zlato namesto vode? Dozdaj mi je še vedno izpodletelo, če sem skušal najti denarnih ljudi, ki bi izkoristili studenec. Podjetnosti pa manjka začetka, ker ni denarja. Toda sedaj se mi zdi, da je vzšla dobra zvezda nad studentem, ki je bil do danes preklet in ki je prinašal samo nesrečo. Našel sem premožnega, sposobnega in, mislim, tudi poštenega moža, ki se hoče zanimati za to stvar. Če pa naj se ta reč posreči, je treba najprej mnogo denarja. In tega en sam nima, tudi moj zaupnik ne. Ustvariti hoče družbo. Moja rodbina naj bi bila kot prava lastnica udeležena z deležem, ki je mnogo večji, kakor pa sem bil upal. In tako se lahko še vse obrne na boljše. Nade so res prav povoljne.«

gospoda vseh viharjev in ohranil zdravega patrija naših duš še veliko let!

Gornja Sv. Kungota. Kot vsako leto, tako bomo tudi letos 25. junija, prihodnjo trezno nedeljo, slovesno praznvali praznik presvetega Srca Jez. Dve sv. maši, pred drugo sveto mašo se vrši votivna procesija s kipom presv. Srca Jez. po vasi, da nam milostno blagosloviti naša žitna polja in vinske gorice. Pridite, ljudje božji, sosedje, da skupno proslavimo in počastimo presv. Srce Jez. ter ga prosimo, naj se nas usmili, ki je bogato za vse, ki ga kličejo.

Sv. Barbara v Halozah. Dne 3. junija tega leta smo spremili v obilnem številu k večnemu počitku daleč na okoli znanega g. Antona Arnejčiča, po domače Andrejčekovega Tončka, oskrbnika posesti gdč. Hilde Winkler v Pristavi. Omenjeni je bil svojčas več let zaposlen tudi pri vseh tukajnjih cerkvenih posestvih za oskrbnika, posebno za vinograde, kakor tudi oskrbnik vinogradov umrlega č. g. župnika Murkoviča in posesti č. g. župnika Jakoba Rabuze, ki je sedaj v Slivnici pri Celju. Tonček je vse vinograde, kjer je služboval, kot vzoren oskrbnik lepo in redno obdeloval in so sedaj vse omenjene gorice v najlepšem stanju. Bil je velik dobrotnik revčev, pa tudi drugih. Kdor se je pri njem oglasil, ga je dobro pogostil z jedjo in pijačo neglede na to, kdo je. Ljudje se ga bomo spominjali, posebno oni, ki smo ga poznali. Njegova blaga roka je sprejela marsikaterega popotnika. Bil je dolga leta vrli naročnik »Slov. Gospodarja«. Umrl Tonček je bil velik prijatelj vseh duhovnikov. Sedanji č. g. župnik Grobler mu je govoril zadnje slovo. Tončku naj bo Bog milostljiv. Počivaj v miru, blaga duša!

Laporje (nesreče). Huda nesreča je zadeila vlepoestnika Strmška v Hošnici. V noči od 9. do 10. junija mu je zločinska roka zažgala domačijo. Pogorelo je vse, le živino so še komaj rcili. Prihiteli so sicer gasilci iz Slov. Bistrice in Poljčan, pa se žal ni dalo več pomagati. Nesreča je tem večja, ker se je pri gašenju hudo opokla gospodinja, ki se zdaj zdravi v mariborski bolnici. Pomagajmo težko prizadetemu! — V mariborski bolnici se nahaja tudi ugledni laporški kmet g. Mastinšek, ki si je strl desno nogo v členku, ko je prišel pod voz ter Bevčev Karel iz Žabljeka, kateremu je na Lešnici neki

fant prestrelil nogo. Vsem trem želimo, da skoro okrevojo in se vrnejo domov.

Studentice pri Poljčanah. Tukaj smo v petek dne 16. t. m. položili v grob truplo dobre žene, trdne gospodinje in blage matere Marije Kordič, ki je umrla v starosti 75 let. Rajna je bila dobra mati peterih otrok, od katerih sta dva sina duhovnika, eden je župnik pri Sv. Rupertu v Slov. goricah, drugi pa je kaplan v Ločah. Vse svoje življenje je bila vzor prave slovenske katoliške žene. Kako je bila rajnica priljubljena, je pričal njen pogreb, katerega se je udeležilo veliko ljudi iz domače in iz sosednih župnij. Bog daj rajni večni mir! Domačim naše sožalje!

Kapela pr Radencih. V petek, dne 16. junija smo tukaj pokopali najstarejšo župljanko kapelske župnije Terezijo Žigert. Umrla je v 96 letu starosti. Rajna je bila teta veleč. g. Matije Zemljiča, župnika pri Sv. Tomažu pri Ormožu. Neka posebnost so bile njene oči. Od 45. do 70. leta je nosila očala, od takrat naprej pa do svoje smrti je videla brez očal čitati vsak še tako droben tisk ter je napeljevala svoji veliko mlajši sostanovalki nit v šivankino uho. Po lastni izpovedi si je rajna chrnila tako dober vid z umivanjem z vinsko droženko. Bila je skoro do zadnjega tako čvrsta in prisotnega duha, da smo mislili, da bo gotovo dočakala 100 let. A v božji previdnosti je bilo drugače sklenjeno. Naj v miru počiva!

Središče ob Dravi. Odkar nimamo v Središču »Prosvete«, pride malo novic v »Slov. Gospodarja«, ker je postal sedaj vse bolj mrtvo. V društvenem domu se sedaj vrše le še pevske vaje cerkvenega zboru in pa sestanki Marijine družbe. Bogve, kdaj bo oživel spet prej tako življenja poln »Ljudski oder«, nudeč ljudem pouka in poštenega razvedrila. Pretečeni teden se je vršila na Grabah pred cerkvijo komisija radi spomenika padlim vojakom. Kmalu bodo zablestela imena padlih v zlatih črkah. V Obrežu je umrl pos. Karel Salamun v 73. letu življenja. Pred 25. leti je padel po nesreči z voza in se hudo poškodoval. Zadnje leto je bil popolnoma priklenjen na bolniško postelj. Po mukopolnem življenju ga je previdenega s tolažili sv. vere poklical Gospod k sebi. — Letos pri nas ni suš, vsak dan imamo obilo dežja, tako da ljudje ne morejo sušiti pokošene trave. Žalostno je gledati žitno polje, kakor razvaline leži

razmetano žito. Če nam Bog ne pošlje ljubega solnca, bomo im... slabu žetev, ker ne more dozoret. Noben dan ne mine brez strahu, da nam ne potolče toča še tega, kar je viharjem in dežju ostalo.

Velika Nedelja. Na trojiško nedeljo obhajajo Velikonedeljčani svoj glavni praznik, ker je župna cerkev posvečena presv. Trojici. Letos se cerkveni pevci niso postavili samo v cerkvi z latinsko mašo, ampak so tudi priredili v dvorani koncert z narodnimi pesmimi. Ljudstvu je petje jako ugajalo, posebno pesem o »vodi Bistrici« in »o maju«, tako da so morali pevci obe ljubki pesmici ponoviti. Seveda za otroke take prireditve niso, saj sem slišal pekovo Kristiko vprašati: »Mama, ka ne de še minilo?« Odraslim pa je vse le prehitro minilo in so si želeli, da bi drugikrat pri nekaterih pesmih več kitic zapeli. Med odmorom so neki gospod iz Maribora, ki se »pre neki jako na muziko razmejo« pohvalili pevski zbor in pridnega voditelja g. organista ter povabili še druge fante in dekleta, ki imajo lepe glasove, naj pristopijo k žhoru in gojijo lepo pošteno slovensko pesem. — Med odmori sem vlekel na ušesa, kaj se vse ljudje razgovarjajo ter zvedel par novic, ki niso svetovnega pomena, pa jih bom vkljub temu povedal. Prav v nedeljo dopoldne se je zvedelo, da si je končala v Mariboru mlado življenje tukajšnja župljanka učiteljščica Roza Kosi z Lešnice. — Eden dan popreje je gorelo v Seničih pri nekem Žvegli, kjer je pogorelo gospodarsko poslopje. Ker so bili gasilci povečini na polju, se niso mogli na bitje plat-zvona tako hitro zbrati. Pa bi bili gotovo preje prišli na lice mesta, da niso imeli o binkoštih nesreče, ko se jim je na povratku od veselice iz Križovljana močno pokvaril tovorni avtomobil, ki si ga je bilo društvo pred par leti za gasilske namene nabavilo. — Pa še eno bi povedal, ki ni tako imenitna, pa vendar kaže o brihtnosti nekaterih glavic. Saj je znana reč, da nekateri ljudje tako zelo ljubijo meso od puric in picekov. Zato pa se mnogokrat zatečejo v tuje kurne po pečenko. Tudi takih ne primanjkuje. Bolj zvito pa sta naredila dva brata. Ko sta odšla oče in mati neko nedeljo k maši, sta zavila v domačem kurniku purana in ko sta se starša vrnila, sta »pajba« prav žalostne obraze delala in tožila nad nesrečo, ki je zadeila hišo ponoči, ko je tako lep puran tako nenadno

»In jaz?« je vprašala Ema. »Ali se naj jaz ne udeležim tvojega podjetja?«

»Ti?« je počasi odgovoril. »Glej, to je vendar le podjetje iz spekulacije. Kopališč in zdravilišč imamo že mnogo. Vsako gnezdo, na katero meji malo gozda, se že imenuje »kopališče« ali vsaj »zračno zdravilišče«. Vrlina našega močnega vrelca je dokazana; treba bo poiskati še drugih vrelcev in jih izvrati; okolica je krasna; vse sami čudoviti predpogoji, da se ustavovi novo kopališče. Toda najprej bo treba vtakniti v podjetje strašansko veliko denarja, žetev pa nas čaka šele čez leta, prav velika žetev, ki prav gotovo pride, toda šele po desetletjih.«

»Na to prav veliko žetev računam,« je mirno rekle Ema, »zato se hočem udeležiti. Moj oče misli, da so lahko tudi na naših tleh vrelci ...«

Pogledal jo je in veselo rekel:

»Najbrž! Zelo mogoče! Tak močan vrelec ne bo sam. Iskali bomo na tvojem posestvu z bajanicami. Če najdemo vrelce, ki bodo kaj obetali, bodo tvoji. In če jih boš hotela priključiti našemu koncernu, bo to tvoj delež.«

»Najprej bom dala denar.«

»Pomisli, Ema, koliko si morala trpeti, ko z očetom nista imela denarja. Čuvaj ga! Pusti svoj denar na varnem pri svojem zastopniku in v svoji banki.«

Na to ni odgovorila. Potem pa je tiho vprašala:

»In tvoj oče? Pravzaprav je studenec njegova last.«

Karel je vzdihnil:

»Moj oče!«

Nekaj časa sta šla molče dalje. Pri poti je stala klop.

»Sediva, Ema! Kar se tiče mojega očeta, je težko govoriti.«

»Nisem te htela žaliti, ljubi — ne smela bi te vprašati po njem ...«

Dalje sledi.

Širite „Slov. gospodarja“!

Aix manjši Napoleonov muzej. Na omenjenem otoku se je mudil Napoleon, ko je čakal julija 1815 na odločitev glede svoje nadaljnje usode. Z otoka Aix je bil prepeljan na krov angleške ladje »Belle-rophon« na otok Sveti Helene. Napoleonovo kamelo bodo spravili v novem muzeju na otoku Aix.

OGLASI

v »Slov. gospodarju«
imajo
najboljši uspeh!

»smrt storil«. Da pa bi bila hiša ne trpela take velike škode, sta se izjavila, da bodeta žival pojedla. Oče in mati sta se branila in menda na tihem občudovala pogum svojih sinov, sinova pa sta se menda na tihem, ali morda pozneje naglas smejava dobri veri staršev. To povem staršem zato, da ne bi prehitro verjeli, če bi jim otroci naznani nenačno smrt puranov in picekov.

Velika Nedelja. Pred kratkim je opazil strojevodja tovornega vlaka med postajama Velika Nedelja in Osluševci pri Trgovišču, da leži nekdo na tiru. Na srečo je še pravočasno ustavil vlak par metrov pred nesrečo. Bil je neki F. S., kateri je iz samomorilnega namena legel na tir ter še brezskrbno kadil svoj zadnji čibuk. Sedaj bo pa mesto na drugi svet, romal v kajho pokoro delat. — Ni se začelo še poletje, pa vendar že slišimo o tolikih vremenskih nezgodah in nesrečah po streli. Tudi tukaj je pred kratkim udarila strela v goveji hlev Ivana Kovačeca iz Lunovca ter mu ubila vola. Treska in hudega vremena reši nas, o Gospod!

Konjice. Mili zvonček na Brinjevi gori nas je dne 5. junija povabil k naši Kraljici. Res jo je posetilo veliko pobožnih romarjev, kateri so v trdnem upanju za pomoč predložili njej svoje križe in težave. Saj ona rada pomaga svojim otrokom. Je obenem velika zaščitnica svoje okolice. To se je izkazalo dne 10. junija, ko se ji je bližala strahovita nevihta. Glas njenega zvončka je zabranil prehod. Čez par minut je prenehal grom, in prej taka grožnja se je spremenila v pohvlnost. Zatekajmo se k Njej pogostoma in naše prošnje bodo uslušane. — Sušimo zelo slabo. Vreme nam dela zgago in nas neprestano moti. Medard bo najbrž dobro ugani! — Ljudstvo z napetostjo pričakuje naznanila o vpostavitvi tukajšnjega katoliškega izobraževalnega društva. Zelo ga rabimo, ker je ono edino ognjišče naše odrasle mladine in naroda, vzgojenega v Kristusovem duhu.

Polzela. V nedeljo, dne 11. junija je gostoval v dvorani g. Turnščeka cerkveni pevski zbor iz St. Jurja ob Taboru s petdejansko dramo »Godčeva pesem«. Igralci so svoje vloge rešili v splošno zadovoljnost ljudstva, ki je izražalo svoje navdušenje z burnim ploskanjem. Upamo, da se je s to predstavo otvorilo dramatično življenje po štirimesecnem počivanju in da v kratkem vidimo domače igralce na odru. — Z odlokom Kr. banske uprave so bili razrešeni slediči občinski odborniki: Košec Franc, pos. v Ločici; Sevčnikar Franc, pos. na Polzeli; Kolar Alojz, pos. istotam ter Turnšek Franc. Na njih mesta so imenovani: Rojnik Josip, trgovec na Polzeli; Cimperman Juli, pos. v Podvinu; Novak Filip, pos. v Založah ter Turnšek Jožef, pos. sin v Ločici.

Svetina pri Celju. Visoko v hribih smo skrili in tiko prenašamo svoje vsakdanje težave, a potepuh in klateži tudi nas najdejo. Dne 6. junija je nek neznanec s silo vdil v hišo župana Fr. Zimička; bilo je ob belem dnevu, okoli 9. ure dopoldne. Župan je bil odsoten v Karlovcu pri sinu, mati gospodarja je na njivi pod hišo okopavala, dva manjša otroka sta se pred hišo igrala. Naenkrat zasliši eden teh otrok v hiši močen ropot in pok; hiti povedat materi. Ta gre takoj pogledat, kaj bi bilo; hišo je našla pravilno zaklenjeno, vse je bilo v redu. Par minut pozneje pride neka stranka v uradni zadavi; sin Tonček gre v hišo, da bi ji ustregel; tedaj pa z grozo opazi, da so bila vrata v uradno sobo s silo vlamljena. Predali na pisalni mizi vsi odprti, uradni akti razmetani po tleh, lesena blagajna vlamljena. Hitro se na klic in ypitje zbere več lju-

di. Vse preiščejo in pretaknejo, a o tatu ni bilo sledu. Silno naglo in premeteno je moral delati. Izmaknil je okoli 500 Din. Ravno je bil v tem, da bi vломil predal, ker je bilo shranjenih nad 6000 Din očlinskega denarja, a ga je domači sin pravočasno pregnal. Lahko si je misliti strah gospodarja-župana, ko je na potu proti domu drugi dan v Celju zvedel o tativini; a precj se je pomiril, ko je zvedel, da občinski denar ni bil ugrabljen. Brezposelní potepuli postajajo čim dalje bolj drzni in prava šiba za vse ljudstvo, zlasti pa za ubogega kmeta!

Kostrivnica pri Rogoški Slatini. Za vedno se je od nas poslovila dolgoletna zvesta Marijina družbenka in prednica tretjega reda Cecilia Ekar, po domače Stoparva Cila, v 72. letu starosti. Slovesno smo jo pokopali. Cela dekliška Marijina družba ji je hitela naproti z zastavo in jo spremila v hladen grob. Kot dolgoletna prednica tretjega reda je storila veliko za njegov razvoj. Bog ji bodi obilni plačnik za vso njeno skrb. — Na binkoštno nedeljo pa je božja dekla smrt rešila groznejga trpljenja daleč na okoli znanega trgovca in posestnika g. Jakoba Junež v 62. letu starosti. Rajni jebolehal več let na črevesnem raku in je bil lansko leto na zelo težki operaciji v Zagrebu na kliniki. Zadnja dva meseca je bil priklenjen na posteljo, ker ni mogel ničesar uživati. Svojo grozno bolezen je prenašal vdan in je bil večkrat potolažen s sv. zakramenti. Rajni zapušča šest dobro vzgojenih otrok, od katerih je eden v prvem letniku bogoslovja, eden pa v dijaškem semenišču v Mariboru. Pogreb se je vršil v torek, dne 6. junija ob desetih dopoldne ob veliki udeležbi sorodnikov, prijateljev in znancev. Bog daj blagemu možu in skrbnemu očetu večni mir, vsem preostalim pa naše iskreno sožalje!

Sv. Lenart nad Laškim. V soboto po prazniku presv. Rešnjega Telesa je priredilo k nam izlet 35 učenik osnovne šole v Repnjah na Gorenjskem. V njihovi družbi je bil g. kanonik dr. Kimovec in domač duhovnik zavoda šolskih sester v Repnjah, razredna učiteljica č. s. Rudolfina, tukajšnja rojakinja, in še ena šolska sestra. G. kanonik dr. Kimovec je imel v cerkvi lepo pridigo o češčenju Jezusa v Najs. zakramantu, potem je imel pete litanijske domači g. duhovnik šolskih sester. Ko so si ogledali naš kraj, so šli izletniki k rojstni hiši č. s. Rudolfine Sajl v Tevčah, kjer so bili vse lepo pogoščeni. Zvečer so se zopet veseli vračali skozi Laško na Gorenjsko v svoje domove.

Sv. Rupert nad Laškim. »Kam pa ste se skrili sv. Ruperčani, da ni nič več slišati o vas?« me je pred kratkim podražil znanec. »Res, tisti smo postali,« mu odgovorim, »saj smo prepričani, da vzdihovanje nič ne pomaga! Nekaj pa ti naj le šepnem na uho: skor tonemo v vodi in blatu, saj je celi maj več ali manj lilo, in tudi danes, dne 12. junija, je vreme tako neprijazno, da nosim skoro zimsko obleko. Najbolj pa je lilo dne 26. maja, ko smo tukaj imeli birmo, lilo je dva dni in dve noči neprenehoma. A čudovito, veljalo je tudi tukaj, kar pravi sv. pismo: Mnoge vode ne morejo zaliti ljubezni. Ravno tiste dni smo užili toliko duhovnega veselja, da nam bo sv. birma še dolgo v najboljšem spominu. — Dne 2. junija je umrl pri Sv. Petru Jožef Kese, rudarski upokojenec v 80. letu starosti po dolgem hiranju in trpljenju. Bil je priden delavec, ki si je s svojo marljivostjo takorekoč iz nič postavil hišo in dom. Živel in umrl je kot dober kristjan; zato ga je tudi na binkoštno nedeljo, ko je bil pogreb, veliko število prijateljev, so-

Predfiskarija vzorcev za ročna dela

z najlepšimi vzorci se nahaja v trgovini Kralja Petra trg 4, Maribor.

sedov in znancev spremilo na njegovi zadnji poti! Vrli mož, počivaj v miru!

Dobje pri Planini. V četrtek dne 8. junija je bila tukaj običajna skušnja iz veronauka za šolarje. Ob tej prilikai pa je obhajal vlč. g. župnik Fr. Vaupotič tudi 40letnico mašništva. Sam sicer ni mislil na to, a dobr prijatelji so ga hoteli počastiti in razveseliti. Po minuli skušnji šolarjev je vlč. g. dekan Krohne na njemu lasten jedrnat način na prižnici orisal delovanje jubilanta v 40 dolgih letih. Mnogoštevilni navzoči verniki so pazljivo poslušali njegove prepričevalne besede in se enoglasno pridružili iskrenim čestitkam g. župniku.

Iz Savinjske doline. Dne 7. junija je prinesel »Slovenski gospodar« tudi dopis iz Celja, v katerem govori g. dopisnik o orglarski šoli in o njenih gojencih. S posebno pozornostjo sembral predzadnji stavek, ki pravi, naj bodo naši mladi organisti: glasniki in gojitelji naše drage nam cerkvene in narodne pesmi slovenske! Dobro. K temu naslednja pripomba: Od lanskega adventa sem se goji v naših cerkvah ljudsko petje, ki se je veselo razmahnilo, kar je dokaz, da je verno slovensko ljudstvo že dolgo nosilo v srcu željo po takem petju. Škofijski odlok je prišel sicer pozno, a vendar še pravočasno, da reši bisere narodne cerkvene pesmi slovenske. Poznavalci in prijatelji ljudskega petja so že dolgo časa težko prenašali, kako so sosedni narodi po svojih cerkvah gojili skupno cerkveno petje, Slovenci pa, četudi kakor nalašč od Boga ustvarjeni za tako pétje, so morali mnogokrat poslušati različne več ali manj zverižene pesmi, o katerih so skladatelji trdili, da so cerkvene pesmi. Rad pripoznam, da so med današnjimi umeđimi cerkvenimi pesmami tudi pravi biser, a takih, ki bi docela razgibale narodovo dušo in imele upanje, da si jih bo narod prisvojil, je malo in skoraj utonejo v morju neprikladnih in neprimernih. Ker se je torej končno tudi pri Slovencih začelo ljudsko cerkveno petje, smo mnogi upravičeno pričakovali, da se bodo tisti, ki imajo to skrb, zavzeli z vsemi močmi za to, da se odlok škofijstva izvede. Upamo, da bodo mladi organisti posvečevali ljudskemu cerkvenemu petju vso pozornost in vso skrb. Kar se je v preteklosti zanemarjalo, naj sedanjost in bočnost skrbno goji.

Gornjigrad. Vsled krize hudo trpi kmet, pa tudi delavec. Zasluga ni nobenega. Ker ni dela, ni jela. Obljube, dane pred dvema letoma od vplivnih oseb se niso izpolnile. Bilo bi pač dobro, da bi se že začele izvrševati, posebno sedaj, ko je takā brezposelnost. Obljubljena je bila železnica skozi našo dolino na Kamnik, cesta iz Luč na Črno. Na ta način bi dobilo delo in zaslužek dosti delavcev. Porocati je še o redkem pojavi. Dne 3. junija tega leta je šel nekdo v jutranjih urah po svojih opravkih. Ne daleč od Šokata je zagledal velikega medveda, ki je prav počasi koracal svojo pot. Ko se je dotični prepričal, da je res pravi medved, je šel hitro po svojega prijatelja, ta pa s kolesom po lovce. Lovci pa so bili vsi zaposleni. Tako se je medvedu podaljšalo življenje.

Št. Janž pri Velenju. V nedeljo dne 11. f. m. je bila velika gasilska slavnost. Blagoslovili smo novi gasilski dom. Čepary je dež zjutraj malo ponagajal, je prišlo vendar dosti odpo-

slancev bratskih društev in drugega ljudstva. Ob domu, pri zelo lepo okrašenem oltarju, je opravil sv. mašo v namen gasilcev domači g. župnik in vnemal poslušalce k ljubezni do Boga in do bližnjega, nato pa slovesno blagoslovil dom. Ves čas je neumorno in lepo prepeval pod vodstvom g. organista Božnika z dobernskimi pevci pomnoženi pevski zbor. Nato so se vrstili razni pozdravi in govorji z deklamacijami. Popoldne je bila ljudska veselica z igro »Ne kliči vraka«, ki se je dobro obnesla, pevski nastop dobernskih pevcev, ki je napravil dober vtis, ribolov, šaljiva pošta in licitacija, kar vse je ohranjalo ljudi v veseljem razpoloženju. Vmes je neumorno svirala domača godba in so prepevali dobernski pevci. Vse se je vršilo v najlepšem redu in smo hvalo dolžni Bogu, ki nam je dal lepo vreme, in vsem, ki so z res požrtvovalnim delom pomogli do tako lepe slovesnosti. Zlasti fantje gasilci so bili pridni in dekleta-kranlavke. Bo dom naš ponos, ognjišče in bodrilo za dejansko ljubezen do bližnjega. Na pomoč!

Dortmund-Eving, Nemčija. Srebrno poroka sta obhajala v nedeljo, dne 14. maja, rudar Lovrenc Ogrejenšek in njegova soprga Marija, rojena Stropnik, doma iz Šaleške doline, in sicer iz župnije Škale. Tukaj v Nemčiji prebivata že celih 27 let. Oba sta v katoliškem društvu sv. Barbare. Sta tudi zvesta prijatelja prijubljenega »Slov. Gospodarja«. Vsi člani društva sv. Barbare želimo, da bi ju Bog ohranil do zlate in diamantne poroke. Bog živi vse bralce »Slov. Gospodarja«!

Kralj hitrostnih rekordov v strahu.

Amerikanca Malcolma Campbella, ki je dosegel v svojem dirkalnem avtomobilu več nego 437 km na uro, vprašujejo, če je že občutil v očigled smrti strah. Nekoč je le odgovoril: »Da, enkrat. Strahotni občutek se me je oprijel ne na dirkališču, ampak tedaj, ko sem iskal zaklad.« Doživljaj groze je opisal Campbell na prigovaranje prijateljev v inozemskem časopisu takole:

Pripovedovanja o treh zakladih.

»Najbrž ni nobene obmorske luke, po kateri bi ne bili stari pomorščaki raznesli vesti o oddaljenem otoku, na katerem se nahajajo skrivnostno zakopani zakladi. Na ta način sem zvedel tudi jaz lepega dne zgodbo o bajnem zakladu, ki je bil zaupan majki zemlji in bi naj počival nekje na Kokos otoku, 400 milj od obale Kolombije (Južna Amerika). Stari mornar ali morski medved, ki mi je pripovedoval o zakladu, mi je zagotovljal, da je ta zaklad največji, kar jih je sploh bilo kedaj skritih v zemljo. Skrivnostni zaklad obstoji iz treh. Eden izvira od prosluh morskih roparjev Elvarda Dawesa in Dampierja. Njegova vrednost znaša 20 milijonov funtov. Bogastva izhajajo iz ameriške države Nikaragua. Drugi zaklad je od bančne Denita Bonitas, ki je znani v zgodovini morskih tolovajev pod

imenom »krvavi meč«. Ta slednji je skril na Kokos-otočju raznih dragocenosti za 10 milijonov funtov. Če bi mi tudi ne uspelo, da bi dvignil prva dva zaklada, bi mi še preostal zaklad škotskega kapitana Thompsona, ki je izopal cerkev v Limi in svetišča po drugih večjih mestih južnoameriških držav.

Sklep: poiskati zaklade.

Ko sem vse zgoraj navedeno slišal, sem se podal leta 1924. na Madeiro (otok ob zapadni obali Afrike) na počitnice. Med potjo mi je pripovedoval kapitan, skoz in skoz verodostojen mož, o zakladu, katerega bi naj bili skrili morski tolovaji na otoku Salvadge.

V hotelu na Madeiri sem zadel na prijatelja Lee Guinessa, znamenitega tekača, ki je bil baš kar dospel z več tovariši iz Afrike. Nekega dne sem ga vprašal za šalo, ali bi ga ne mikalo, da bi z menoj iskal skrivnostno skrite zaklade. Moj predlog je bil sprejet z navdušenjem. Sklenila sva, da se bova pripravila za pot v Londonu. Predvsem sva proučila o Kokos-otočju in o morskih roparjih vse, kar je že bilo objavljeno o zadevi do tedaj 20 tozadevnih — brezuspešnih ekspedicij. Nato sva se podala na morje na ladji z 12 možmi spremstva. Vzela sva še s seboj admirala Micholsona in enega psa.

Neobljuden otok.

V četrtek meseca februarja smo se usidrali pred otokom. Izkrcaла sva se jaz ter admiral. Doznaла sva, da je otok neobljuden in sva prebil na njem prvo noč. Po vsem dotedanjem pripovedovanju smo bili vsi pripravljeni na obisk zlih duhov, a o teh ni bilo ne duha ne sluha. Noč je bila mirna in spala sva nemoteno. Drugo jučer sva se podala na težavno delo, s viterjem sva pričela privzhodu solnca in nihala vsled teme na večer. Cele tedne sva prekopavala po otoku. Lepega dne sva zadela na veliko kamenito ploščo globoko pod zemljo in ves srečen sem vzdihnil: »Vendor!«, saj sem bil prepričan, da prikriva kamen zaželeni zaklad. Tudi tokrat sva se bridko varala. Najina nevolja je rasla od dne do dne, obleka je že bila razcpana in vsled neznošne vročine sva že bila ob vse telesne moči.

Pasji lajež.

V neki noči se je zgodilo tole: Naš pes, ki je počival z nama pod šotorom, je skočil bliskoma po koncu in je pričel lajati. Zbudila sva se, poslušala, a zunaj je bilo vse tiho. Zagrabil sem revolver in isto sta storila tudi admiral in prijatelj Guiness. Vsi trije smo napenjali ušesa. Popolna tišina. Vkljub temu se nisem mogel ubraniti slutnje, da so zasajeni v nas človeški pogledi, pogledi, ki prodirajo v noči tudi skozi šotorovo platno. Čakali smo tiho in potrti, kaj se bo zgodilo. Konečno se je umiril celo pes in doživel nismo ničesar.

Otok ni zapuščen.

Naslednjo noč se je ponovilo ravno kar omenjeno. Stali smo pred uganko. Bili smo vendor prepričani, da ni na otoku razven nas nobenega drugega živega bitja. Postavili smo pred naš šotor stražo treh mornarjev. Ti niso videli in

ne čuli ničesar, niti lajanja psa ne! Naši stražarji so pač spali liki kanoni. Ko sem razmišljal o zagonetnem lajanju, sem se spomnil na srečanje, katerega sem doživel malo pred odhodom iz Londona.

Mož, ki se je ponašal s čarovniškim zmožnostmi, katerega sem pa videl prvič, mi je prerokoval, da imam namen, se odpeljati na otok, o katerem sem uverjen, da je neobljuden. »Vendor,« je pripomnil prerok, »pazite, ker otok ni zapuščen, ampak se skrivajo na njem ljudje neznanega plemena.«

Trenutno mi je šinil ta doživljaj skozi možgane in sem ga spravil v zvezo z onim, kar sem bil čital o otoku. V opisu je bilo beleženo, da so potomci starodavnih Inkov zasledovali morske roparje, ki so jim odnesli zaklade in so se izkrcaли celo na tem otoku. Od roda do roda se je širilo poslanstvo Indijancev, kajih naloga je, skrbno čuvati, da bi nikdo ne dvignil in odnesel na otoku zakopanega ter skritega zaklada.

Pozneje sem prejel tudi od druge strani potrdilo, da živijo na otoku ljudje, ki se znajo dobro skriti in čakajo že stoletja na priliko, da bi se maščevali nad onimi, ki bi se drznili drugič dotakniti njihovim davnim prednikom ugrabljenih dragocenosti. Nevidni sovražniki so nas v onih nočeh opazovali in motrili naša izkopavanja ter neuspehe.

Naša ekspedicija je končala s popolnim polom in najbrž je bilo to za nas še največje dobro. Brezvonomo bi nas bili naši skriti soyražniki pomorili, ako bi nam bilo uspelo, da bi se bili približali zakladom. Danes sem trdno prepričan, da resnično počivajo nekje pod zemljjo na otoku trije že označeni zakladi. Tolovaji so naropali neizmerno bogastvo in to je nekam zginilo, in vendor mora še nekje tičati do današnjega dne.

Vprašujejo me, če sem jaz, ki pri vsakem hitrostnem rekordu tvegam življene, občutil kedaj strah. Moj odgovor se glasi: Nikoli mi ni pretresaval udov tako brezmejen in nepopisen strah, kakor v onih nočeh na otoku, ko je naš pes tulil in ko mi je šepetal zavest z vso sigurnostjo, da smo zastraženi od groznih sovražnikov, ki prežijo vsako sekundo na naše življene in se lahko maščujejo nad nami z vsemi indijskimi grozovitostmi.«

Vojaške zadeve.

Rekrutem in vojaškim obveznikom, kateri hočejo vložiti prošnjo za skrajšanje roka (dižaški rok), za osvoboditev od službe, za odlaganje službe in za razna potrdila vojaške potrebe, priporoča se knjiga »Vojna obveza (prošnje, pritožbe in potrdila)«, katero je izdal komandant mariborskega vojnega okrožja in katera je tiskana v latinici. Knjiga je zelo praktična, ker vsebuje na 140 straneh 70 vzorcev, prošenj za vse slučaje. Potrebno je samo, da se v knjigi najde dotedni slučaj in prošnja prepiše. Pri vsakem vzorcu je naznačeno, kako se mora prošnja kolkovati in katere dokumente treba priložiti. Knjigi je cena 20 Din. Naročila naj se pošljejo po poštni nakaznici na naslov: Tiskarna sv. Cirila, Maribor, Koroška cesta 5.

Nov vozni red

veljaven od 15. maja 1933, cena 2 Din (po pošti pošljite znamke za 2.50 Din pri naročilu) dobite v

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Raznотerosti.

Redka potnika. Med potniki in romarji, ki potujejo v letošnjem svetem letu v posebnih vlakih in v avtobusih v Rim, vzbujajo največjo pozornost oni, ki potujejo peš. Bavarec iz Rosenheima z dolgo brado je dosegel Rim peš in je nosil med potovanjem na hrbitu 17 kg težak leseni križ. Še daljšo pot peš je prehodil pred kratkim v Rim dospeli Kitajec Jožef Ludvik Wei. Ostavil je svojo domovino Singapore v Indiji pred dvema letoma, prehodil je 15.000 km in je raztrgal 7 parov čevljev. Priomal je v Rim v najboljšem zdravstvenem stanju. Jožef Wei je star 27 let in izhaja iz kitajske družine, ki se oklepa katoške vere nad 200 let. Bil je pet let učitelj na krščanski šoli v Šangaju in se bo lotil zopet poučevanja po svoji vrnitvi. Potoval je preko Siama, Bangkoka, Tibeta, Kalkute, Ceylona, Bombya, Afganistana, Perzije, Sirije v Egipt, odkoder se je peljal na parniku v Carigrad. Prehodil je Grčijo, se je ukrcal ter peljal v francosko pristanišče Marseille in od tam je kresal peš v Lyon, Ženevo, Milano in konečno v Rim. Rim je dosegel še pravočasno, da se je udeležil velikonočnih slovesnosti.

Budilka ga otela gotove in strašne smrti. V večjem lesenem poslopu nemškega mesta Halle je izbruhnil v noči požar. Žerjavica se je pregrizla v stanovanje mestnega nastavljenca V. Franka in krog 3. ure po polnoči je že začelo goreti pohištvo. Frankova žena je ležala ob času nesreče po težji operaciji v bolnici. Oba otroka sta izročila za konca za dobo materine odsotnosti sorodnikom. Mož Frank je bil čisto sam v stanovanju. Po napornem delu se je vrnil bolj pozno in trdo zaspal. Prav nič ni slišal ali čutil o požaru in dimu, ki je že bil napolnil sobo do zadušenja. Na mizi je k sreči stala budilka, ki je začela na moč zvoniti, ko se je dokopal ogenj po mizi do ure in jo je sprožila vročina. Močno zvonjenje je prebudilo Franka, ki se je pognal iz že tleče postelje, hušknil v kuhinjo, odprl okno ter zaklical na pomoč! Gasilci so ugotovili, da so tleli trami na podstrešju že najmanj 10 dni.

Poslednje vesti.

Razpust Hitlerjeve stranke v Avstriji. V zadnjem času so se množili po avstrijskih mestih bombni atentati, nemiri in vse mogoče puntarije proti oblasti, katero imajo v rokah krščanski socijalci. Policia je dokazala, da je vsega nereda kriva Hitlerjeva stranka, ki se je v zadnjem času močno širila po večjih mestih in posebno med visokošolsko mladino. Na vladnih mestih se je že dolgo razpravljalo o nujni potrebi razpusta hitlerjanstva. Kljub temu, da je bilo hitlerjevcem znano, da jim gre za nohte, niso nehali z napadi in nemiri. Zadnjo nedeljo so hoteli razdejati električno centralo v Solnogradu. V zadnjem času se je posrečilo policiji, da je preprečila eksplozijo večje količine streličev, ki je bila položena v solnograško električno centralo. Dognali so, da so skušali hitlerjanci odpreti zatvornice na jezu, kar bi jim bilo tudi uspe-

lo. Če bi bili dvignili zatvornice, bi bilo odteklo nad 2 milijona kubičnih metrov vode, kar bi nepregledno hudo oškodovalo ne le samo razsvetljavo, marveč tudi vsa industrijska podjetja v Solnogradu in po okolici. — Na kolono pomožne policije, ki se je vračala popoldne 19. junija v spremstvu vojaškega oddelka z vežbališča v mesto Krems, sta vrgla dva mladeniča s hriba tri ročne granate, od katerih sta dve eksplodirali in ranili 18 vojakov. Atentatorja sta pobegnila. — Na izredni seji ministrskega sveta dne 19. junija je ta na podlagi nasilnih dogodkov po raznih avstrijskih mestih, predvsem radi bombnih atentatov in zlasti radi napada na pomožno policijo v Kremsu sklenil razpust narodno-socijalistične (Hitlerjeve) stranke v Avstriji z vsemi napadalnimi in obrambnimi organizacijami. Obenem je prepovedal nošnjo hitlerjevskih znakov.

Avstrijska vlada je razpustila zvezo svobodomislecev za vso državo. To zvezo so tvorili po večini pristaši socijaldemokraške stranke in je bila že zelo razširjena.

Maribor dobi tovarno za izdelovanje brez-motornih jadralnih letal. Omenjena tvornica bi bila podružnica jugoslovanske tvornice letal Djundjerski v Novem Sadu. Za slučaj ugodnih pogojev se bo obrat razširil tudi na motorne aeroplane.

Nevarnega vlonilca, nekega Gregorina, so prijeli orožniki iz Domžal in ga predali v zapore v Kamnik. Omenjeni je bil že 16krat predkazovan radi večjih ter manjših vlomov.

KOLE SARJI NA PLAN!

Za izlet deželskih kolesarjev v Maribor v nedeljo dne 2. julija k kolesarski dirki Mariborske Kolesarske podzvezze se je prijavilo že lepo število fantov. Organizirajte se še preostali in pošljite čimprej prijave, da bo ta dan veličasten »dan kolesarjev« in da bomo tekmovalce na cilju pozdravili v čimvečjem številu. Kolesarji na plan!

V slovenski Lurd v Rajhenburg!

V Lurdu na Francoskem bodo letos ob priliku 75letnice Marijinih prikazovanj velike slovesnosti. Častilci Marijini iz vseh delov sveta se bodo zbirali ob masabielski votlini ter prosili Lurško Devico varstva in pomoči. Mnogo bolnikov bo zaupljivo prosilo: »Lurška Devica, usmili se me, pomagaj mi!«

Nam Slovencem pa ne bo treba v Lurd na Francosko, ker imamo v zelenem Posavju svoj slovenski Lurd. Sli bomo vsi v prekrasno jubilejno baziliko Lurške Marije v Rajhenburg, kjer bo v dneh 30. junija in 1. in 2. julija v čast Lurški Mariji tridnevna, katero bo vodil p. Ladislav. Govori v cerkvi se bodo vsi nanašali na 75letni jubilej lurških prikazovanj. Zvezcer 1. julija bo okrog bazilike rimska procesija z lučicami. 2. julija dopoldne bo procesija z Najsvetejšim in potem kot sklep tridnevne pontifikalne sv. maša, katero bo daroval mil. g. opat oo. trapistov.

Častilci Lurške Marije! Pridite v teh dneh od blizu in daleč v naš slovenski Lurd — v rajhenburško baziliko — v častnem številu! Lurški Devici na oltar položimo vsi svoje prošnje in molitve, svoje trpljenje in gorje! Njej se priporočite vi katoliški starši in vaše nedolžne otročiči! In vi bolni, stari in betežni; ponjižani in razčlanjeni, zatecite se k Njej! Pa

tudi ti mladina slovenska, ki težko krmariš svoj čoln življenja v tem razburkanem morju, išči pomoči pri Morski zvezdi!

Pridite torej vi vsi, da čim slovesnejše proslavimo 75letni jubilej prikazovanj Nje, ki je: »Imaculata!«

Sprejem v salezijanski dijaški dom Martinišče v Murski Soboti. Sprejemajo se zdravi, nadarjeni dečki, ki obiskujejo državno realno gimnazijo v Murski Soboti. Gojenci imajo v zavodu vso oskrbo, dobro versko vzgojo in pomoč v učenju. Goji se tudi petje in godba. Zavod ima zračne učilnice in spalnice, gledališče, igrišče in kopališče. Mesečna oskrbovalnina je razmeroma nizka. Sprejemni izpit za 1. razred se bodo vršili na tukajšnji državni realni gimnaziji letos dne 30. junija in 1. julija. Prošnje za te izprite pa je treba vložiti do 29. junija. Kdor želi biti sprejet v dijaški dom Martinišče kot prvošolec, naj pride v M. Soboto že dne 26. junija. Prinese naj s seboj zadnje šolsko izpričevalo in krstni list. Tukaj se bo potem nekaj dni pripravljal na sprejemni izpit in po prestanem sprejemnem izpitu se bo lahko vrnil na svoj dom in ostal tam do začetka šolskega leta. Tisti pa, ki jim ni treba sedaj delati izpita, ker so drugo-, tretje- ali četrtošolci, naj se v svrhu sprejemna v tukajšnji dijaški dom Martinišče oglase pismeno, nakar se jim bodo poslali sprejemni pogoji. — Vodstvo Martinišča v Murski Soboti.

Brinjeva gora v Zrečah. Drugi romarski veliki shod je tukaj na praznik sv. apostolov Petra in Pavla. Na predvečer ob 6. uri bo pridiga in pete litanije Matere božje ter spovedovanje romarjev. Na praznik zjutraj prva sv. maša ob petih in obhajilo vernikov. Ob šestih pridiga, nato peta sv. maša za romarje. Ob desetih procesija s sv. Rešnjim Telesom k bližnji cerkvi sv. Neže, tam pridiga in sv. maša za dobrotnike cerkve. Romarji, na svidenje!

Vransko. Na tukajšnjem sodišču so sedaj razpisane štiri dražbe zemljiških posestev. V katastralni občini Založe gre na dražbo posestvo vl. št. 63. Cenjeno je to posestvo na 63.898.65 Din, najmanjši ponudek znaša Din 43.933. Posestvo obstoji iz stavbič s pritlikami in zemljišči. V davčnih občinah Polzela in Podvrh je razpisana dražba zemljišč vl. št. 380 in 138, obstoječih iz samih zemljiških parcel. Cenilna vrednost znaša 9048 Din, najmanjši ponudek pa 6032 Din. Tretje posestvo se nahaja v trgu Vranskem in obstoji iz stavbe in gospodarskih poslopij ter nekaj zemljišč, cenjeno je na 66.942 Din, najmanjši ponudek pa znaša 50.000 Din. Kot zadnje gre na dražbo posestvo, obstoječe iz vl. št. Prekopa 241 in Črni vrh 89. Cenilna vrednost tega posestva, ki je še precej obširno, je 97.071.53 Din, izklicna cena pa 75.000 Din. Čeravno ne spadajo vsa ta posestva pod zakon o zaščiti kmetov, je vendar razvidno, da zaščita dolžnikov ni tako učinkovita, kakor so to posestniki upali. Vse te dražbe se vrše v prvi tretjini meseca julija. Druge sledijo pozneje!

Opozorilo inserentom in dopisnikom!

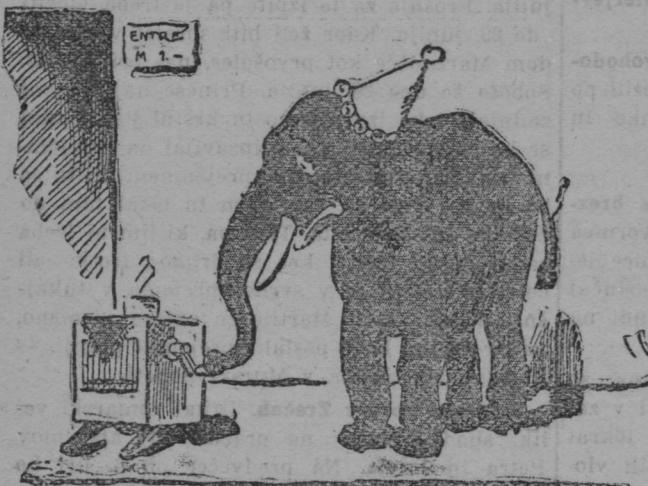
Prihodnji teden sta dva praznika: Vidovan dan in Petrovo. — »Slovenski Gospodar« bo zaključen v pondeljek dne 26. junija, predvoldne ob 9. uri. Pozneje došli dopisi in inserati ne pridejo v poštev za številko 26.

Za našo deco.

Lov na slone.

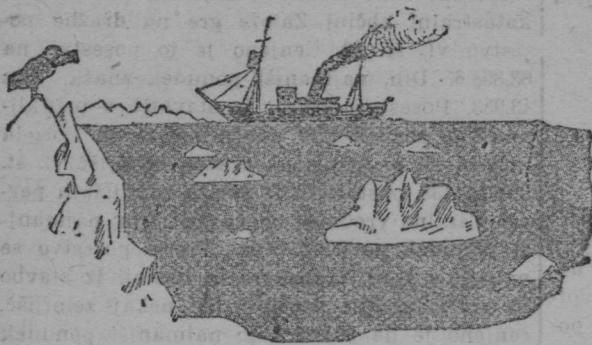

Gospodarjev čevalj je osel privlekel
in še tigra, da gospodar bi ga slekel.

Kako čudo! Glejte to!
Slon vam dela muziko.
Zdaj na glavi kape nosi
in ponižno kruha prosi.

Lov na medvede.

Tja na sever ladja pluje,
ptič na ledu se raduje.

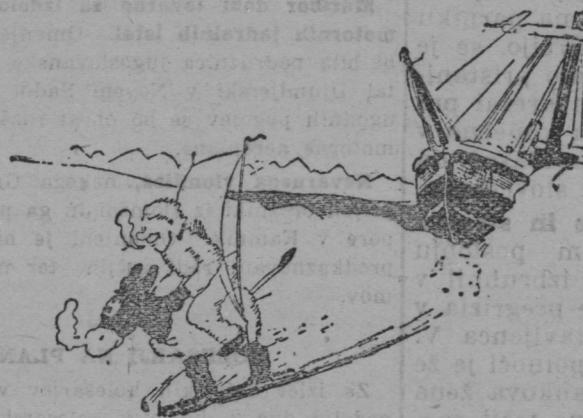

Zdaj se na ladjo ptič spusti,
pa hitro zopet odfrči,
ker osel ga debelo gleda,
pa ptiča strah je. Ne? Seveda!

Dalje.

V daljavi preko leda
zapazi Miha baš medveda
in z ladje svoje osla dvigne
ter mu na ledu čakat migne.

Na hrbet jadra je postavil,
da veter bi ga dalje spravil.
Medved pomoči si ne ve,
ker Miha z oslom bliža se.

Medved spusti se dol po bregu,
Miha ostane gori v snegu.

Medved ljubko ga zdaj pozdravlja,
gotovo se nerad poslavljaja.

(Dalje sledi.)

Tehnične čarovnije.

Tehnična veda nas je v zadnjem času preobložila z vsemi mogočimi iznajdbami. Čim bolj so bile iznajdbe zamotane, tem bolj so se odtegovale razumevanju splošnosti. Navadnemu človeku se zdi, kakor bi bil obdan od čudežev. Kako malo je ljudi, ki bi res znali razložiti, zakaj drvi s tako naglico avto, zakaj posnema gramofon natanko človeški glas? Navadili smo se na to. V prejšnjih časih so imeli te vrste iznajdbe za čarovnije, dolga vrsta desetletij je zatonila, predno je javnost premagala bojazen in strah pred izvanrednim. Danes pa smatrajo hitro najnovješe in res velikanske iznajdbe kot nekaj samoposebi razumljivega, le nekaj časa jih obdaja skrivnostna meglja. Pomislimo samo na praktično uporabo svetlobnega električnega toka. Ta sila se uporablja pri brzjavljjanju slik in je videti tozadvene naprave pri najnovjejših kolodvorih največjih mest. V Združenih ameriških državah so napravili s posomojo električnih svetlobnih žarkov celo vrsto prav uporabljivih iznajdb, ki učinkujejo kakor moderne čarovnije. Knjižnica v Njujorku ima avtomatično napravo za štetje, ki takoj zabeleži vsakega posameznika, kakor hitro ga je obšnil pri vstopu le eden od svetlobno - električnih žarkov. Višek tozadvene čarovnije je videti v napravi na poštnem uradu v High Point, v ameriški državi Severna Carolina. Ako posija solnce preveč v poslopja, se takoj sprožijo polke kar same in zakrijejo okna. Ako se pa skrije solnce za oblačke, skočijo polke v višino in okna so razsvetljena. Nekaj časa je čudilo prebivalstvo omenjenega mesta tej skrivnostni napravi; danes je avtomatično zapiranje in odpiranje polk vsakdanje. Ljudem bi se zdele čudno, ako bi naprava več ne delovala.

MALA OZNANILA

Kravarja (Schweizer), oženjenega brez otrok, eventuelno neoženjenega, ki zna dobro in pravilno molzti, sprejme takoj uprava »Brandhofa« Gustav Scherbaum, Studenci pri Mariboru, kamor je poslati pismene ponudbe z navedbo plače. 731

Predam krasno posestvo v bližini mesta ter kolodvora, 18 oralov zemljišča v ravnini, zidana poslopja v dobrem stanju za ceno 240 tisoč Din, ali pa zamenjam za vinogradno posestvo s poslopjem. Vprašati je pri: Matko Vostner, Slovenjgradec. 737

Vajenca za slikarsko in pleskarsko obrt, poštenega in pridnega, sprejme takoj Mihael Dobravec, slikar, Celje, Glavni trg 15. 735

Iščem služkinjo, vajeno kuhinjskih in poljedelskih opravil. Konrad Golob, gostilna pri Sv. Trojici v Slov. gor. 738

Kolesarji kupijo plače, zračnice in druge potrebščine za kolesa najceneje v trgovini F. Senčar, Mala Nedelja. 736

Iščeta službo zakonca brez otrok, k živini in za poljsko delo. Pobrežje pri Mariboru, Gubčeva ulica 18. 733

Petak in sobota prodaja več postelj, 8 omar, 6 pernic, mize, odeje, štedilnik: Maribor, Židovska ulica 8, dvorišče. 734

Slikarskega in pleskarskega vajenca iščem, naslov je poslati na: Alojz Osterc, slikarski mojster v Veržeju, pošta Križevci pri Ljutomeru. 730

Krojaški šivalni stroj Singer se poceni proda: Maribor, Pobreška cesta 9, Sidar. 732

V Marijino Celje z avtomobilom! Zglasite se takoj. Pojasnila daje Janko Rečnik, avtotaksi, Hoče. 729

Sprejme se fant, star 16 do 18 let za vrtnarstvo. Martin Lorbek, Tržaška cesta 59, Maribor. 718

Prodam posestvo, 24 oralov. Cena 120.000 Din. Vzamem tudi knjižico Mariborske mestne hranilnice do 100.000 Din v račun, drugo v gotovini. Naslov v upravi. 722

Prepričajte se, da res najceneje kupite obleke, otroške obleke, perilo, čevlje, pohištvo itd. v Grajski starinarni, Trg svobode 1, Maribor. 719

Službo dobri oskrbnik (majer) z več delovnimi močmi. Naslov v upravi Slov. Gospodarja. 720

Dijakinjo iz nižjih razredov sprejmem v bočem šolskem letu v popolno oskrbo zelo poceni. Maribor, Rajčeva 2/I, vrata 9. 723

Sprejmem učenca dobrih kmetskih staršev s primerno šolsko izobrazbo. Pekarna Ivan Strncl, Slov. Bistrica. 726

Sprejmem šivilsko vajenko. Lojzka Farazin, Šivilja, Sv. Marjeta ob Pesnici. 724

Iščem pošteno in pobožno kmetsko dekle, ki se razume na vsa hišna dela. Ponudbe na naslov: Eiletz Julijana, Slovenjgradec. 725

Sprejmem poštenega vajenca. Pekarna Pečnik, Selnica ob Dravi. 695

Prodam se 12 in pol oralov travnika, in sicer parcelirano na orale. Kupnina se plača v govorini. Natančneje v pisarni Vetrinjska ulica 30, I. nadstropje. 717

Učenec, poštenih staršev, ki je dovršil z dobrim uspehom vsaj dva razreda gimnazije ali meščanske šole se takoj sprejme v trgovini z železnino BRENCIČ ANTON, PTUJ. Prednost ima oni, ki bi se mogli sami oskrbovat. 721

Birmanska darila, zlatnine, ure, najboljše nudí Jan, urar, Maribor, Glavni trg. 506

Suhe goke in zabelo kupuje vedno po najvišji dnevni ceni trgovina F. Senčar, Mala Nedelja in Ljutomer. 708

Kupimo staro zlato, srebro in srebrne krone po najvišji dnevni ceni. K. Ackermann in J. Kindl, Ptuj. 436

Popravljamo vabilo na Izredni občni zbor Zadružne samopomoči v Mariboru v štev. 24, tako, da se bo vršil izredni občni zbor tretjič v petek, 30. junija 1933 in ne 1. julija 1933. Vse drugo ostane, kakor je bilo objavljeno. Načelnik.

Za cerkveno ljudsko petje

smo vam pripravili cerkvene pesmarice, ki smo jim določili kar najnižjo ceno:

1. Cerkvena ljudska pesmarica samo po Din 3.— (Obsega 100 izbranih pesmi.)
2. Venec sv. pesmi, obsega ravno 1000 cerkvenih pesmi, stane broš. Din 10.—, vez. Din 30.—
3. Prijatelj ótreški (molitve in pesmi z notami za šolsko mladino), broš. Din 2.—, vez. Din 5.50 in Din 7.50.
4. Jezus, blagoslovi nasi (Slomšekove blagoslovne pesmi z notami), Din 5.—.
5. Kvišku srca (pesmarica z notami), broš. 12 D, vez. 20 Din.

Poleg teh naročajte tudi vse ostale cerkvene skladbe, novejše in starejše, pri

TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU.

Vabilo na redni občni zbor Hranilnice in posojilnice Št. IIJ v Slov. gor., ki se vrši v nedeljo, dne 2. julija ob 11. uri dopoldne v prostorih posojilnice v »Slov. domus s sledenim sporedom: 1. Čitanje in odobritev zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo načelstva in nadzorstva o delovanju posojilnice v l. 1932. 3. Odobritev računskega zaključka za l. 1933. 4. Volitev načelstva in nadzorstva. 5. Slučajnosti. Ako bi občni zbor ob določeni uri ne bil sklepčen, se vrši isti pol ure pozneje ob vsakem številu zadružnikov.

Molitveniki za birmo!

in rožni venci v največji izberi in nizkih cenah se dobijo

V KNJIGARNI IN VELETRGOVINI
S PAPIRJEM FRANC LESKOVŠEK

Celje, Glavni trg 16. 699

Pozor! Pozor!

Za češčenje presvetega Rešnjega Telesa je izšel nov molitvenik

„Pridite, molimo!“

ki obsega poleg običajnih molitev tudi šest molitvenih ur za skupne molitvene ure Zelo priročna knjiga stane samo Din 16— z rdečo obrezo in Din 20— z zlato obrezo.

Knjiga se naroča pri
Tiskarni sv. Cirila v
Mariboru.

Denar naložite najboljše in najvarnejše pri Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

Gosposka ulica

r. z. z n. z.

Ulica 10. oktobra

Najugodnejše obresti za vloge in posojila. Stanje hranilnih vlog nad 62,000.000 dinarjev.

Za varnost hranilnih vlog jamči nad 3.000 članov, večinoma trdnih kmetov in posestnikov, z vsem svojim premičnim in nepremičnim premoženjem kar znaša v vrednosti več sto milijonov dinarjev.

Denar lahko vlagate po položnici. Pišite po njej!

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu
Gospoške-Slovenske ulice.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Posestniki, ki želite dobiti brezobrestno posojilo! Tozadevna pojasnila daje brezplačno za-
stopnik Franc Fras, Korena 67, Sv. Barbara
pri Mariboru.

727

Krizi primerne nizke cene
je nastavila vsemu blagu
manufakturna veletrgovina
Franc Dobovičnik, Celje,
Gospoška ulica 15.

Dokazi:

Molino . . . . . od 4.80 Din naprej.
Belo platno . . . . . od 6.— Din naprej.
Tiskovina . . . . . od 7.50 Din naprej.
Tiskovina dvojna . . . . od 12.— Din naprej.
Poldeleni . . . . . od 9.— Din naprej.
Svila za obleke, vzorčasta od 14.— Din naprej.
Creppe de Chine v vseh barvah po 39.— Din.
Svileni robci . . . . . od 25.— Din naprej.
Žen. nogavice modn. barve od 6.— Din naprej.
Hlačevina široka . . . . od 24.— Din naprej.
Moško suknjo za obleke od 26.— Din naprej.
Platno za rjuhe, madracengradl, žima za madrace. Perje, puh, posteljna pregrinjala, odeje, koutre in sploh vse potrebščine za posteljnino po najnižjih cenah.

Zakaj je ravno pri tvrdki Dobovičnik, Celje,
tako poceni?

Ker se zadovolji z najmanjšim zaslужkom.
Ker nima velikih režijskih stroškov.
Ker se trgovina nahaja v lastni hiši in ne pla-
čuje najemnine.
Ker ima lastno tovarno za odeje »Koutre«.
Ker ima lastno tovarno za izdelovanje perila.
Ker ima velik promet in vsled tega vedno
sveže blago.

Vsakomur se vljudno priporoča manufakturna
veletrgovina

Franc Dobovičnik, Celje

Za mesec junij

	vam nudimo kipe Srce Jezusovega:				
velikost v cm	35	37	40	40	42
cena Din	94—	102—	120—	156—	115—
velikost v cm	50	50	50	60	60
cena Din	160—	200—	240—	300—	355—
velikost v cm	60	75	85	100	100
cena Din	375—	400—	450—	1720—	2150—

Pri naročilu napišite velikost in ceno.

Priporočamo se za naročila!

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoš-
terska hranilnica.

588
Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

= Velika cena razprodaja! =

Blago za ženske obleke in kostume ne-
verjetno poceni. Blago za hlače in ob-
leke od najcenejšega do najfinješega
v veliki izbiri. Velikanska izbira ce-
rov, blaudrukov, blaga za dečeve, svi-
le, posteljne, platna, kontenirne, nogavic,
klobukov za gospode in fante in
sto drugih potrebščin prodajam po ne-
verjetno nizkih cenah. Pot k meni se
splačal!

687.

Trgovska hiša

Franc Kolerič, Apač

Praktični čevlji

Damski: ševret, črni ali
rujav Din 88—, iz fin. boks
usnja Din 110—, 125—.

Moški: nizki, šiv. Din 78—,
iz boks usnja, trpežni, elegant Din 120—, 135—.
Delavski iz gov. usnja rujavi, okovani Din 90—,
črni 98—.
Samo kratek čas, tako nizke cene, ne zamudi!
ugodne prilike!

Konfekcija JAKOB LAH, Maribor, Glavni trg 2.

Žični vložki

kom. po Din 100—

Zični vložki iz izvanredna trde žice
kom. po Din 150—
Afrik madrace 8 delne Din 250—
Pri naročilu se prosi natančna no-
tranja mera postelje.

364
„WEKA“ MARIBOR
Aleksandrova cesta 15.

Inserirajte!

Ejudska posojilnica v Celju

regisrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Sprejema hranilne vloge in jih
obresti najbolje.
Denar je pri njej naložen po-
polnoma varno.

Za hranilne vloge jamči poleg re-
zerv in hiš nad 5000 članov - po-
sestnikov z vsem svojim pre-
moženjem!